

ММ і СВІТ

WE AND THE WORLD

УКРАЇНСЬКИЙ
МАГАЗИН

Nous
et le monde

Revue Ukrainienne

Editor:

M. Kolankiwsky
278 Bathurst St.
Toronto, Ont.
Canada

35 c.

P. 8

ЖОВТЕНЬ — OCTOBER

1957

42

Редактор і видавець: Микола Колянківський

Адреса для редакційної й адміністративної кореспонденції (вплата грошей): М. Kolankiwsky, 278 Bathurst St., Toronto, Ont., Canada

З М І С Т :

Добра кров
40 років української музики
Незаслужено забуті пісні
Дещо з Бразилії
Помаранчі, крокодили й поет
Троянда
Ювілей українського вченого
Львівські королеви
Язви органів травлення
Японський театр
Махбуб Дьюнаїді про Україну
Що говорять про нас
чоловіки?
Киянини — конструктор
гелікоптерів
Коли аплодують судді
Панамериканські ігрища в
Чикаго
Підручний інформатор

ПРЕДСТАВНИЦТВА

ARGENTINA:
"Peremoha", J. M. Campos 556
San Andres, FCNGBM (Bs. As.)
AUSTRALIA:
Fokshan Library and Book Sup-
ply, 1 Barwon St., Glenroy,
W. 9, Vic.
BELGIQUE:
Ihnat Stachij, Esneux en Liege
BRASIL:
Waldomiro Ostapiw, Cx. postal
658, Ponta Grossa, Parana.
ENGLAND:
S. W. Shewchuk, 78 Kensington
Park Rd., London, W. 11.
FRANCE:
Kolankiwskyj Mykola, 186 Bid.
St. Germain, Paris VI, c.c. 876771
DEUTSCHLAND:
Fr. M. Harabatsch, Muenchen 23,
Gundenlinden St. 13.
VENEZUELA:
Mrs. K. Kolankiwsky, Caracas,
Av. C. Acosta, Edif. Claviere
#16, San Bernardino.

ФОТО НА ОБКЛАДИНЦІ: Проф. Павло Шүлежко, визначний вчений, що його ювілей відзначило українське громадянство Австралії. Редакція "Ми і Світ" долучусь і від себе щирі бажання дальших наукових і особистих успіхів (гл. стаття на стор. 24).

* * *

Річна передплата: для Англії — 25 шіл., Австралії — 30 шіл., для Бельгії — 120 б. фр., для Франції — 1100 фр., для Німеччини — 8 ДМ., для Аргентини й Півд. Америки — 75 арг. пезів, для Півн. Америки, Канади і всіх інших держав — 4 кан. долари.
Ціна одного числа: 35 центів.

Ціна 1 стор. оголошень: 60 дол., пів стор. — 30 дол., чверть стор. — 15 дол., найменше оголошення фірм — 5 дол.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

Шервуд Андерсон

ДОБРА КРОВ

Було це для мене гірке пережиття, одне з найбільших у житті. І сталось тільки через мою глупоту. Ще й тепер, коли думаю про це, то хочеться плакати, кричати, бити себе по лиці.

Почалось воно в третій годині, одного пополудня, коли я сидів на почесній трибуні під час кінських перегонів.

Правду сказати, я почувавсь дещо ніяково на цьому почесному місці. Попереднього літа я покинув моє рідинне місто з Геррі Вайтгедом і негром Буртом, заангажувавшись у Геррі як жокей одного з коней, які він пускав на перегони тієї осені. Мати скрикнула з переляку, як також моя сестра Мілдрет, яка надіялася дістати працю вчительки в нашому місті. Вони счиняли бурю в домі весь тиждень перед моїм виїздом, бо уважали нечестю, як хтось з нашої родини стане жокеєм. Зокрема Мілдрет уявляла собі, що це перешкодить їй дістати місце, про яке мріяла давно.

Але ж я також мусів працювати, а взятись не було за що. Дев'ятнадцятирічний хлопець, довгий як день без хліба, не може виносити тільки сміття вдома, великий вже також, щоб продавати газети на вулиці. Малі "типи", які кидала публіка моїм невеличким співтоваришам, завжди затруювали мені життя. Один лобуз постійно говорив людям, що він відкладає собі гроші на студії в каледжі. В сні мені привиджувалось, що його розчавлюють вантажні авта та що цегли падають на його голову, коли йде вулицею!

Я прийняв отже місце в Геррі і зовсім добре згоджувався з Буртом. Це був високий і худий негр. Він мав Букефала, чорного і кремезного перегонового коня, а я мало — угорського, що його названо Доктор Фріц. За весь рік він не програв ні одних перегонів, які бажав собі виграти Геррі.

Бурт навчив мене, як обходитись з конем, як його доглядати, і ще багато дечого, що повинен знати жокей.

Ми їхали до міста, скажемо, в суботу або неділю, а ярмарок починався у вівторок і тривав до п'ятниці. Після цього Геррі їхав додому, щоб займатися своєю торгівлею, а ми з Буртом поволі, щоб не замучувати коней, їхали до місцевости, де мав відбутися наступний ярмарок. По дорозі, ви розумієте, гарні придорожні дерева, гарні краєвиди, гарні запахи, Бурт співав пісеньку "Глибока річка", сільські дівчата виглядали з вікон, і т. д., і т. д. Ви можете називати свої каледжі, але я знаю, де я набув свою едукрацію.

При кінці листопада я повернувся додому і обіцяв матері раз на все покинути перегони. Мало дечого обіцяється матері, щоб зробити їй приємність.

Але що не було праці в нашому місті, я таки поїхав, щоб зайнятися перегонами. У Сендаскі я знайшов дуже добре місце, — мав доглядати коней у власника рулетки, фактора, гуртівника вугілля і продавця реальностей. Це було незвичайно добре місце з добрим прохарчуванням, з ліжком у просторій stodoli та одним вільним днем у тиждні, а все тільки за розподіл сіна та вівса поміж коней. То не було погано і я міг навіть посилати додому гроші.

У Сендаскі відбувалися саме кінські перегони і я поїхав туди, діставши один

день вільного. Закінчив свою працю в полудне, вбрався в мій добрий одяг, заклав на голову свого нового капелюха, що лиш купленого, а на шию твердого фальшивого комірця, і в дорогу.

В кишені мав я сорок доларів, отже, приїхавши в місто, зайшов до Вест Гавзу, великого готелю, підійшов до стенду і велів собі дати три цигари по 25 центів. В галі та барі було чимало власників коней й аматорів кінських перегонів і я замішався поміж них. І ось я спостеріг поміж ними одного особняка, з паличкою і зіркатою краваткою, якого я з першого погляду зненавидів. Слабо мені робилося, дивлячись на нього. Отже, відштовхнувшись його плечем набік, я велів собі дати склянку віскі. Він здивовано глянув на мене, наче б узяв це за жарт, але не сказав нічого. Я вирішив взяти ще одну склянку віскі, на те тільки, щоб йому текла слинка. Випивши, я пішов на перегони. Там купив собі місце на почесній трибуні.

Сидів я на почесній трибуні і дивився на джокеїв, що випроваджували коней, як це я сам робив недавно. Мені подобалося сидіти тут і мати себе за щось, але не менше приємно було б також бути там в долині і також мати себе за щось ще більше. Одне рівняється приблизно другому, якщо до нього пра-

вильно підійти. Це я завжди казав.

Сиджу я, а ось переді мною, на почесній трибуні сидить якийсь тип з двома дівчатами, всі троє приблизно в моєму віці. Сам він з тих ліпших. Без сумніву ходять до каледжу і готуються бути правником або редактором часопису, чи щось у цьому роді, але не набундючений. Бувають поміж ними люди симпатичні і він був одним з них.

З ним була його сестра й ще одна дівчина, і сестра зиркнула через плече брата, перший раз випадково, без будь-якого наміру, і наші очі зустрілися.

Ви знаєте, як це є. Добра кров, гарна дівчина! Вона мала "цацко"-туалету, якусь синяву суконку, начебто недбало пошиту, але перша кляса. Я це добре помітив. Коли вона подивилась мені ввічі, то я почервонів і вона також. Це була найкраща дівчина, яку я бачив у моєму житті. Не робила гримасів і вміла говорити коректно, не нагадуючи якоїсь там учительки, чи щось у тому роді. Словом, вона була О. К. Думаю, що її батько був заможний, але не виховав її на позерку тільки тому, що вона його дитина. Напевно він був власником якогось драгсторю чи одяжевого магазину. Вона мені цього не сказала і я ніколи не питався про це.

Мої власні батьки є також

О. К., коли подумати. Мій дід був не хто будь у старому краю. Він був... Та це неважне.

Перша проба першого бігу закінчилась і молодий чоловік, який сидів з дівчатами, зійшов, щоб зробити заклад. Я бачив, що він робив це без шуму, не так, як інші, які хочуть, щоб усі знали, що вони є аматорами перегонів. Я чув, як він, вернувшись, говорив дівчатам, на якого коня він поставив.

Поміж кіньми я помітив одного, що був зі стайні Боб Френча, але не був його власністю. Він належав містерові Метерсові з Маріетти в Огайо. Метерс мав жили срібла, чи поклади вугілля, чи щось в тому роді, і належав до перших людей в краю. Він палився до перегонів, але був пресвітеріанцем, мабуть, а жінка його була ще більш ригористична. Отже коні не бігали ніколи під його прізвиськом, а лиш під прізвиськом Боба Френча. Жінці він завжди говорив, що продав свої коні.

Отже, як я вже сказав, цим разом Боб Френч мав Метерсового коня, що звався "Абу бен Агем" і був швидкий як блискавка.

Ото ж молодий чоловік сидів з двома дівчатами, з яких одна була його сестрою, а друга приятелькою, і йому напевно, прикро було б програти при них свій заклад. Знаєте, як то воно є.

— Дам йому пораду! — думаю.

Отже з найбільшою грацією торкаюся його плеча. Він і дівчата були супроти мене також дуже чемні, від початку аж до кінця. Не можу нічого сказати.

— Не кладіть на цього коня і centa в першому бігу, бо він бігтиме як віл у кареті! Але після першого бігу підіть і зробіть заклад!

Більше я не сказав нічого.

А сидів якийсь огрядний чоловік побіч молоді дівчини, яка вмівчасі на мене двічі глянула, і я двічі почервонів, і ми обидвоє двічі почервоніли. Отже молодий джентлмен попросив цього пана, щоб він замінявся зі мною місцем, щоб я міг сісти разом з ними.

Що добра кров, то добра!

На щастя я мав у кишені цигари по 25 центів. Я почастував одною того пана, а другу сам закупив. Він піднявся і помінявся місцем зі мною, і так я сів близьенько біля неї. Вони представилися. Приятелька називалася місс Елінор Вудбурі і батько її був фабрикантом бочок. Молодий чоловік називався Вілбур Віссен, а його сестра місс Люсі Віссен.

Думаю, що то елегантність їхніх прізвищ мене збентежила. Бо ж те, що хтось є джокеем чи доглядає чіих коней, не є нічим поганим. Але ви знаєте, як воно є. Було щось таке в елегантному

одягу і способі, як вона споглядала через плече свого брата, і я споглядав, і ми обидвоє червоніли.

Не міг же я представитись їй як простака, правда?

Так то зробив я глупість! Ось що я зробив: я сказав, що називаюся Волтер Метерс з Маріетти, і всіх їх здивував. Бо це означало, що мій батько є власником коня Абубен Агема. Вони всі цікаво нахилились до мене й очі Люсі блищали, а я розказував і розказував... Говорив про наші мастки в Маріетті, про великі стайні, про дім-палац над річкою Огайо... Врешті я вийняв з кишені 30 доларів і попросив Вілбур поставити на Абубен Агема. Мовляв, не хочу сам іти, щоб не помітив мене Боб Френч або хтось з джокеев.

Вілбур зійшов надолину, а ми залишилися втрійку. Місс Вудбурі дивилася в інший бік, а Люсі майже торкалась мене раменем. Ви знаєте, як то жінки вміють робити.

Що ж до закладу, то все йшло як на рулетці. Агем біг так швидко, що ледь можна було його бачити. Вілбур поклав був на нього 50 доларів і ще й дівчата докинули по десятці. Гроші повернулись їм учетверо.

Усі були раді, а я, коли б Волтер Метерс існував, вбив би його зі злоти! Та його ніколи не було на білому світі.

Коли закінчилися перегони, Вілбур підняв з каси на-

ПЕРША УКРАЇНЬСЬКА КОЛОНЬСЬКА ВОДА

що її випродукувала Косметична Лябораторія д-ра
В. А. Ониськова в співпраці з Редакцією "Ми і Світ"

носитиме назву

"ЄВШАН ЗІЛЛЯ"

Так вирішило Жюрі, розглянувши відповіді сотень
Читачів "Ми і Світ" і згадавши вірш поета Миколи
Вороного:

"Дай йому Євшану-зілля,
Щоб, понюхавши, згадав він
Степу рідного дозвілля!"

Назву "Євшан зілля" запропонувало 18 осіб і третю
відзначену назву "Лада" — 2 особи. Нагороди у цих
двох випадках вильовано поміж тими особами.

Одержали нагороди:

1. Першу нагороду за назву "Євшан зілля" (валізочку
з комплетом продуктів "Бюті Сіл" д-ра Ониськова)
— пані **Степанія Сілецька** з Нойбургу (Німеччина);
2. Другу нагороду за назву "Степова ніч" (дворічна
передплата "Ми і Світ") — **п. Юрко Швабюк** з Фі-
лядельфії (12-річний хлопчик, що надсилаючи свою
назву писав: "Я багато читав про пахучі степові
ночі в Україні");
3. Третю нагороду за назву "Лада" (люксусовий дару-
нок з виробами "Бюті Сіл") — пані **Марія Маковська**
з Лянкастеру (ЗДА).

В наступному числі "Ми і Світ" готуємо Читачам
у зв'язку з кол. водою "Євшан Зілля" нові несподіванки!

ші гроші і ми, взявши таксівку, поїхали на вечерю у Вест Гавзі.

Я був з молодого дівчиною. Вона не говорила багато, а я також мало відзивався. Не тому, що я збрехав. Але, знаєте, як то... Добра кров. Бувають дівчата, що їх зустрічає тільки раз у житті і коли не кусте заліза, пока гаряче, то все пропаде. Вони кидають на вас погляд, що, видається, пливе з глибини душі. І мріється тоді, щоб ця дівчина стала вашою дружиною, хочеться оточити її чимсь найкращим — квітами, гарними туалетами, і музики хочеться.

Є поблизу Сендаскі, по другому боці заливу, місце, що зветься Кедровим Мостом. І коли ми повечеряли, ми поїхали там баркою. Вілбур заплатив барку і це коштувало його добрих 15 доларів.

Коли ми вечеряли, я з вдячністю згадував матір, яка стільки намучилась, щоб навчити нас їсти вилкою і ножем та не цмакати як свині.

По вечері Вілбур і його приятелька пішли в один бік пляжі, а ми з Люсі сіли собі в темному куточку, там де коріння старих дерев, що їх змила вода.

Час до відпливу барки проминув швидко, як одна мить. В повітрі був запах води і ніч була така... така, що можна було її діткнутися рукою, така тепла, така солодка, така чорна і гладенька, наче помаранча.

Я майже плакав, майже скакав і танцював, такий був рівночасно щасливий і сумний. І вона майже плакала. Заки надійшли Вілбур і місс Вудбурі, вона нагло піднесла голову і мене поцілувала. Що значить добра кров!

А коли ми всі їхали назад баркою, вона шептала мені, що хотіла б зі мною вийти з човна і піти по воді.

— Не забаріться мені написати, і я вам напишу! — це все, що вона мені сказала.

І можливо, що вона написала до Маріетти і лист їй повернувся з допискою, що нема такого.

Добра кров є добра кров. Ех, яку шанс у я мав!

Коли поїзд від'їжджав, вона потиснула мою руку, і кивнула головою до мене, і я кивнув головою до неї. А як поїзд від'їхав, я не витримав і став плакати, як дитина.

Коли б я зустрів того типа з паличкою і зіркатю краваткою, я розчавив би йому голову. Повірте!..

ГНІЗДО В МОТОРІ ЛІТАКА

В Лондоні прийшлося на шість годин здержати один літак, бо ластівка в моторі побудувала собі гніздо. Мотор прийшлося розбирати і прочищувати.

40 РОКІВ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ

(До сорокріччя української національної революції)

Переломове значення для розвитку української музичної культури мала, без сумніву, творчість великого композитора Миколи Лисенка. І хоч він згас напередодні першої світової війни (1912), то в роки національної революції і власної державности увійшла українська музика з його печаттю.

На Західній Україні цей вплив Лисенка помітний на творчості Остапа Нижанківського (1862-1919), Філарета Колесси (1871-1947), Ярослава Лопатинського (1871-1936) та інших композиторів старшої школи.

На Східній Україні, можна сміливо сказати, майже ціле наступне покоління музиків дихало Лисенком і на шляху ним вказаним шукало порятунку перед загибеллю від накинених комуністичною партією і Москвою директив.

Української національної революції, державности і перших років советського режиму дожили три великі українські композитори — відомі вже з-перед війни: М. Леонтович, Я. Степовий і К. Стеценко. Поруч них була ціла плеяда інших талантів, які ще не osiąгнули були тоді вершка своєї творчості і про яких говоритимемо пізніше.

Микола Леонтович (1877-1921) розпочав свою творчу діяльність ще наприкінці минулого століття і вже до війни був широко відомий. Але бурхливі 1917-19 роки наче додали йому

М. Леонтович

нових крил. Крім численних хорів на основі народних мелодій він пише чотири хорових поеми: "Моя пісня", "Літні гори", "Легенда", "Льодолом". В найкращій з них "Льодолом" — в дещо символічному образі Дніпра, який під впливом могутніх сил весняного оновлення природи зриває із себе лід, що скував його, — автор показав велику силу національної революції. Мусів він наприкінці свого життя сплатити також гараж новому хазінові аранжировкою "Інтернаціоналу".

Вихованець Петербурзької консерваторії, учень Римського-Корсакова, Яків Степовий (1883-1921) у передвоєнні роки створив ряд прекрасних романсів та інструментальних мініатюр. Уже в часі національної революції і державности написав

Я. Степовий

ряд сольоспівів на тексти І. Франка, Лесі Українки та інших поетів, у яких на повну силу звучали теми протесту проти національного гноблення.

Бурхливу творчу діяльність розвинув в ті прекрасні дні і Кирило Стеценко (1882-1922), духовий і безпосередній учень М. Лисенка. За ним вже був у той час великий музичний до-

К. Стеценко

рібок: "Бурлака", "Могила", перша дія опери "Полонянка", а далі "Заповіт", "Прометей", "Сон", пісні, романси, дитячі опери і т. д. По 1917 році постали його найбільші композиції: музика до "Гайдамаків" Шевченка, драматична сцена "Іфігенія в Тавриді" за драмою Лесі Українки і т. д. Большевицький режим примусив його написати одну з перших українських радянських масових композицій "Перше травня", але засобів для життя не дав.

П. Ревуцький

"Я за відсутністю праці і куска хліба ради навіть взяв собі на селі, біля Фастова, парафію". — писав він до Леонтовича. Виснажений працею і нестатками, він не переніс тифу і життя його несподівано перервалося.

У тому часі виступає також П. Ревуцький із своїми бадьорими композиціями "Уперед, хто не хоче конати", "Вперед, народе, йди" й іншими.

Як і завжди, в центрі уваги композиторів був такий поширений в Україні жанр, як об-

робка народних пісень. З числа їх треба відзначити чудовий цикл хорових мініатюр "8 прелюдів — пісень" П. Козицького, в яких він продовжує розвивати традиції М. Леонтовича. У такому ж плані була створена збірка "10 народних пісень" М. Вериківського.

Порівняно з хоровою, українська інструментальна музика розвивалася не так інтенсивно. Це зумовлювалося відсутністю виконавців-інструменталістів. З числа інструментальних компо-

М. Вериківський

Леонтовича. Це була перша в Україні музична організація, що об'єднувала композиторів, виконавців і багато хорів. Своім завданням вона ставила створення і пропаганду української музики. Вона пережила чистку від "буржуазно-націоналістичних теиценцій" і була змушена принорувитись до нових обставин і диктату: "Жовтень в музику!". Тоді під стиль

П. Козицький

зицій слід передусім назвати сонату для віолончелі з фортепіаном, ряд фортепіанових п'єс В. Косенка (1896-1938), прелюдії для фортепіана Л. Ревуцького та ін.

Першим значним симфонічним полотном була симфонія ля-мажор Б. Лятошинського. Це великий тричастинний твір.

Після трагічної загибелі М. Леонтовича в Києві організовано комітет для увіковічнення його пам'яті, що перетворився на Музичне Товариство ім. М.

В. Косенко

Б. Лятошинський

народних пісень постають вже радянські композиції П. Козицького, К. Богуславського й інших, але побіч них прекрасні "Більше надії, брати" і "Грими, грими, могутня пісне" В. Верховинця. М. Вериківський пише тоді свої "Сонячні клярнети", Л. Ревуцький "Гукайте їх" й ін.

В 1924 році вмирає Ленін і композиторів примушують писати "пісні скорботи".

Але не замовкає і справжня українська музика. Л. Ревуцький пише кантату до поеми "Хустина", М. Вериківський "Думу про дівку-бранку Марусю Богуславку". Ревуцький кидається тоді до обробки українських народних пісень, що їх об'єднує в тематичні цикли ("Історичні та козацькі пісні", "Сонечко", "Галицькі пісні").

Народжуються далші симфонічні композиції. Сюїта "Веснянки" (1923) М. Вериківського — це спроба симфонічної обробки народних пісень. На основі веснянкових народних мелодій написана також "Увертюра на чотири народні теми"

(1926) Б. Лятошинського. Л. Ревуцький пише один з найкращих своїх творів — Другу симфонію (1926-27), основними образами якої є на диво ліричний роздум, поетичний нічний пейзаж і картина радісного свята народу. Характеристичною її рисою є глибоко народне звучання, яскравий національний характер всіх елементів музичного вислову. Благородність стилю і досконала мистецька форма ставлять її в ряд найвидатніших творчих досягнень української музики. Для української музичної культури вона є етапним твором.

Мов ясний метеор на обрії з'являється тоді на музичному овиді передчасно згаслий композитор В. Фемеліді (1905-1931) з своєю симфонією і першою спробою опери ("Розгром").

Постають перші камерно-інструментальні твори: "Класичне тріо" та "Соната для скрипки і фортепіано" (1927) В. Косенка, а також його численні фортепіанні п'єси (зокрема чудовий цикл з одинадцяти етюдів).

Г. Верьовка

дів у формі стародавніх танців), "Пісня" і "Гумореска" Л. Ревуцького. Дві сонати для фортепіано, сонату для скрипки з фортепіаном, третій струнний квартет написав Б. Лятошинський.

Постають перші вдачі опери на історичні теми: "Дума чорноморська" Б. Яновського, "Кармелюк" В. Косенка, "Кармелюк" В. Йориша. Та найвидатнішою поміж ними була мукментальна формою народна музична драма Б. Лятошинського "Золотий обруч" за повістю "Захар Беркут" І. Франка. В творі є ряд майстерних симфонічних епізодів, з яких композитор склав згодом сюїту, що не раз виконувалась і поза межами України.

Перший український балет також зв'язаний з фольклором. Це "Пан Канювський" (1930) М. Вериківського, на сюжет відомої народної балади про Бондарівну.

В 1928 році Товариство ім. Леонтівича зліквідовано, а замість нього утворено Всеукраїнське

А. Штогаренко

товариство революційних музик, яке згодом почало себе популярно називати "Пролетмуз". Коротко існує Асоціація пролетарських музик України з своїми модерністичними тенденціями, але її також скоро ліквідують і осуджують (рішення ЦК ВКП(б) з 1932 р.). "Окрилені постановою партії" українські композитори починають писати "на радянські теми". Між ними зустрічаємо Косенка, А. Штогаренка, П. Козицького, В. Барабашова, К. Данькевича, Г. Майбороду.

Б. Лятошинський по довшій мовчанці виступає з чудовою кантатою для хорів і оркестри "Заповіт" в честь 125-ліття з дня народження Тараса Шевченка. Гармонізацію "Заповіту" і прекрасну пісню "Ой одна я, одна" написав також Л. Ревуцький. В одному з святкових концертів була виконана одноактна опера "Сотник" М. Вериківського. В. Чаговець за сюжетом кількох Шевченкових творів склав лібретто балету "Лілея",

К. Данькевич

музику до якого написав К. Данькевич.

В наступному періоді, до 1941 року, постало близько 10 симфоній: Перша симфонія К. Данькевича (1936, українські танцювальні й пісенні мелодії), Перша симфонія Г. Майбороди, Перша симфонія К. Домінчена, блискуча оркестровим кольоритом Друга симфонія Б. Лятошинського (1936-40) й ін.

Тоді також Л. Ревуцький пише свій значний інструментальний твір (1934) — Другий концерт для фортепіана з оркестром.

З опер слід згадати (побіч казального "Щорса" Б. Лятошинського, 1938) М. Вериківського "Наймичку" за поемою Шевченка, що її композитор написав напередодні самої війни. Прекрасно виписаний образ страдниць-матері Ганни. У "Наймичці" композитор поставив собі завдання створити український національний речитатив, відтворити в музиці інтонації живої людської мови, і успішно розв'язав його. М. Скорульський

С. Людкевич

у балеті "Лісова пісня" розв'язав ліричні і танцювальні епізоди, використавши народні мелодії, зокрема, дібрані самою поетесою для її драми-фарси.

З інструментальних творів слід ще згадати В. Косенка збірник дитячих п'єс для фортепіана, "Скерцо" для фортепіанного квартету М. Коляди, Перший квартет М. Філіпенка та ін.

Високого рівня досягла українська виконавча культура. Широкої слави у світі зазнала Українська Геспубліканська Капеля під дир. Ол. Кошиця (сам він був визначний композитор), що виїхала за кордон у турне ще в часі української державності. В Україні весь час славилися капеля "Думка", зразкова Капеля Бандуристів, хор "Трембіта" і т. д., біля яких вишколювались цілі кадри талановитих диригентів.

Серед інших умовин розвивалося музичне життя в Зах. Україні. Тамешні композитори

П. Майборода

М. Колесса

могли творити вільно, але за те були позбавлені матеріальних можливостей, не мали великих симфонічних оркестрів, опер. Там творять такі композитори: С. Людкевич (ода-ораторія "Кавказ", симф. поеми "Каменярі", "Наймит", спроба опери, хорів й оркестрові твори, ряд сольоспівів), В. Барвінський (фортепіянові твори, "Укр. рапсодія", "Заповіт" і т. д.), О. Нижанківський (фортепіянові твори), А. Рудницький (представник модернізму — балет "Бурі над Заходом", дві симфонії, твори для віолончелі, фортепіано, хору, сольоспівів і т. д.), З. Лисько (оркестрова сюїта, смичковий квартет, "Тризна", "Катерина" і т. д.), М. Колесса ("Гуцульська сюїта", версія), Р. Сімович (симфонічні і камерні твори), Б. Кудрик та інші. Поза кордонами України творять: О. Кошиць, М. Гайворонський, Р. Придаткевич, П. Печеніга-Углицький, П. Маценко, згодом А. Рудницький й інші.

В 1939 році тимчасово, а в

1944 році на постійне, зах. українські землі сполучено з великим українським материком. Частина зах. укр. композиторів, які залишились, знайшлись в тих обставинах, серед яких їх східні брати працювали вже чверть століття.

Під час війни композитори дещо вільніше віддихнули. Тоді А. Штогаренко написав кантату-симфонію "Україно моя" (1943), Б. Латошинський свій "Український квінтет" (1942), І. Віленський "Пісню про Україну", М. Вериківський "Зашуміла калинонька".

К. Данькевич пише згодом "Другу симфонію" (1945), Людкевич — симфонічну поему "Пісня юнаків", "Прикарпатську симфонію" (1952). З низкою пісень і балетами ("Хустка Довбуша" і "Сойчене гніздо" за новелою І. Франка) виступив А. Кос-Анатольський. Хорові пісні і обробки народних пісень дає Є. Козак. Українську народну поліфонію далі використовує Г. Верьовка. Ряд хорових композицій і пісень дає знову Л.

Г. Майборода

Ю. Мейтус

Ревуцький і Р. Сімович пише вокально-симфонічну поему "Карпати", Б. Лятошинський симф. поему "Возз'єднання" (1949, в десяти рсховини прилучення зах. укр. земель), "Гражину" і Другу лемківську симфонію, М. Колеса — "Першу симфонію".

З новіших опер замітнішими є К. Данькевича "Богдан Хмель-

ницький" (1951-53), С. Людкевича "Довбуш", Г. Майбороди — "Милана" (1957). В. Гомоляк ставить у балетному жанрі "Сорочинський ярмарок".

Рямці статті за вузькі, щоб згадати ще великих українських співаків — виконавців, що їх чуло це останнє сорокліття: С. Крушельницьку, М. Менцінського, М. Микишу, О. Мишугу, М. Сокіл, М. Голинського, і підсоветських М. Литвиненко-Вольгемут, О. Петрусенко, З. Гайдай, С. Паторжинського, М. Донця, М. Гришка, Б. Імирю, й еміграційних М. Скалю-Старицького, Є. Зарицьку та багато інших. Є ще десятки визначних прізвищ музичних виконавців: диригентів, піаністів, скрипачів, віолончелістів тощо.

Не зважаючи на незвичайно важкі умовини, українська музична культура за цих сорок років могутньо розвинулася у всіх своїх виявах та скрізь, де живуть долею і недолею розкинуті українці. Г.М.

НЕЗВИЧАЙНА МОНАХИНЯ

Американська черниця-домініканка, сестра Анна Йоахіма є одною з перших жінок-адвокаток, що мають право заступати справи перед найвищим судом. Є вона також автором численних юридичних і політичних праць. На питання, чому вона — черниця — попала в адвокатуру, сестра Анна Йоахіма відповідає: — Мене спонукало до цього бажання допомагати ближнім, головно вбогим.

Сестра Анна Йоахіма закінчила університет Льюїсї в Чикаго та отримала ступень доктора філософських наук на католицькому університеті у Фрібургу.

Але не тільки наука цікавить цю незвичайну черницю. Ще заки Ліндберг перелетів вперше Атлантийський океан, вона зробила літунський іспит. В минулому році була вона інструктором бейсбольної дружини. Теніс, з огляду на вік прийшлось їй закинути, але в гольфа грає і досі. Особливо цікавить її фотографія. Недавно сестра Анна Йоахіма відбула подорож по 20 державах і там фотографувала все, що їй кого бачила.

НЕЗАСЛУЖЕНО ЗАБУТІ ПІСНІ

Коли заходить мова про українську пісню, про неї говорять з пієтетом не тільки українці, а й представники інших народів: українська пісня заслужено користується світовою славою.

І дуже прикро, що багато народних, а також літературних пісень, які є гордістю нашої пісенної культури, нині незаслужено забуті.

У кожного з нас з дитинства, з юнацьких літ лишилися найтепліші згадки про пісню, яка прищепила нам образне розуміння слова, розвивала наші естетичні смаки.

Пригадується тихий літній вечір. У повітрі м'якість і неймовірно тонке музичне сплетіння звуків. І ловиш ці звуки якось не вухом, а душею... Над ланом уже "пряде молоком" таки ж сизий туман. Дівчата повертаються в село з піснею:

Туман яром, а пшениченька
ланом,
Горою овес...

Сестра моя серед дівчат. Вона з особливим чуттям запою довго тягне "горою овес...". Хтось підхоплює ці слова, і пісня продовжується. Я стою біля двору, дивлюся на них, слухаю й німію від здивування... Адже справді: передомною яр, над ним туман, а там на лану пшениця, а ще далі, на горі — овес, жита уже досягають. І як вони, оті дівчата, все це так зуміли передати в пісні, думаю собі.

Вдома за вечерею запитую сестру:

— Це ви склали пісню "Туман яром"?

— Ні, то пісня давня...

Я був розчарований. А пізніше, коли вже школярем читав новелю С. Васильченка "На хуторі", написану за мотивами цієї пісні, я переживав щасливі хвилини дитинства вдруге. А ось тепер цю пісню чомусь рідко де почуєш. Чому? Адже ж і музика, і слова прекрасні, я сказав би — повні чару, повні поезії.

Восени я йду до школи. Клясні кімнати світлі, просторі після селянської хати, пахне свіжою фарбою, стружками. На парті лежать гарні, як волове око, каштани. У нас арифметика, а в сусідній клясі співи. Тоненькими голосами діти виводять:

Ой, хвалилася та березонька:
— На мені кора та білесенька,
На мені листя та широкес,
На мені гілля та високес...

Згадка в пісні про розмову береги з зеленим дубочком мене дивує. Невже справді розмовляють? Але ні. Це тільки в пісні...

Це були перші поняття про персоналіфікацію.

Гарна ця пісня, однак тепер вона забута.

Влітку, пам'ятаю, ми з великим інтересом ходили дивитися, як працюють на лані. В двір і сад нас не пускали, а от у полі ми були вільні. І ось там

Ніколи не подається на стіл вина до яєць. Французькі сири "камембер" і "бріє" їстись без масла, натомість до сиру "рокфор" і "блю" слід подати масло.

ДЕЩО З БРАЗИЛІЇ

"АЛО, ЗЕМЛЯ! ПУНКТ 16..."

В Сан Павльо існує 3 телевізійні станції: канал 3, 5 і 7. Від деякого часу глядачі телевізійних передач каналу 3 переживають хвилюючі хвилини містерійних пертурбацій. Ні з того, ні з цього, передачі враз перериваються і в голосниках телевізійних приймачів чується якісь голоси, які ніяк не могли бути передані зі станції того каналу. Навіть більше: голоси не подібні взагалі на голоси із Землі, ба, навіть зміст з трудом розпізнаних глядачами і слухачами виразів надзвичайно містерійний: "Ало, Земля!... Ало, Земля!.. налагоджуємо контакт... Ало, Земля!.. ХВ-45... пункт 16... Остаточний зв'язок наступної суботи..."

Як повідомляє преса, ніхто до цього часу не зміг дізнатися змісту цікавих слів: ХВ-45... пункт 16... Спеціалісти електронних приладів, фізики країни, в один голос заявляють, що факт усіх цих пертурбацій невідомий перед цим в науковій практиці. Тим більше, що голоси чуються в багатьох мовах. Спочатку це були слова в англійській, німецькій, португальській, а останніми днями і в російській мовах. Цікаво також зазначити, що всі ці пертурбації на дуже коротких хвилях відбуваються майже кожного дня у той сам час: між 8-ою і 8-30 годиною вечора. Ніхто з вчених не хоче дати свою остаточну думку, але всі схильні

до твердження, що поза Землею існують планети, і дуже можливо, що на одній із них технічний прогрес людини набагато більший, ніж на Землі. Мешканці якоїсь планети нав'язують контакт із Землею і випадково потрапили на хвилю і фреквенцію, на якій працює канал 3 телевізійної станції в С. Павльо. Кажуть, що звільнитися від тих пертурбацій з допомогою вчених нема можливості. Один вихід: змінити хвилю станції. Але слухачів і глядачів не те цікавить, щоб канал 3 працював без перешкод, їх цікавить звідки ті перешкоди походять?

Ця психоза збільшилася, коли одного дня деякі газети подали містерійну фотографію незвичайної людини з довгим волоссям і суворим обличчям на екрані телесприймача. Це після довгого очікування біля телевізійних апаратів незвичайних подій один із фоторепортерів умудрився сфотографувати невідоме обличчя. Після цього не залишалося жодних сумнівів про неземне явище на хвилях етеру, і маса людей і телевізійних спеціалістів з напруженими нервами очікували заповідного незвичайного голосом контакту із Землею наступної суботи о 8-ій годині і 30 хв. "Ало, Земля!.. ХВ-45... Пункт 16... Остаточний зв'язок наступної суботи..."

І автор цього репортажу просидів біля телевізійного апарату пару вечорів, бо мені самому

приходилось чути незвичайні голоси, а серед них один жіночий, — розібрати слова, однак, не вдавалось, бо це продовжувалось якись півхвилини. Тим більше, що, як подавали газети, крім зрозумілих та існуючих мов на землі, були також слова неіснуючої на нашій планеті мови. Зоставалось чекати суботи і заповідженого контакту...

І ось прийшла субота. Рідко хто із посідаючих телеапарат не був о 8-ій годині вечора перед екраном свого апарата. Був і я свідком "остаточного контакту": о 8-ій год. і 15 хвилин Канал 3 заповів свою нову програму під заголовком "Літаючі тарілки зблизня"...

О, ніколи я не мав більшого бажання, як в той момент, розбитий дорожочинний апарат, а артистам і пропагандистам та директорам каналу 3 вчепитися в їх кучері і повисмикувати одну за одною волосини на голові за їхній пропагандивний трюк!.. Але "прохолонув" пізніше і, як і інші, продовжую не без інтересу дивитися на цікаву програму.

— Бо дурень! — скаже дехто. Не буду так вже гаряче заперечувати, потішаючи себе тим, що таких, як я, дуже багато...

СИМПАТИЧНИЙ ФАКІР ІЗ С. ПАВЛЬО

Сімдесят два дні я проходив повз дерев'яний "баракон" на одній із центральних площ С. Павля, не заходячи до його середини: не маю симпатії до факірів, які людям "очі відводять" своїм сидженням на цвяхах, ковтанням бритв, закопуванням

себе під землю і т. д. Але на сімдесят третій день таки зайшов, бо бразилійський факір Сілкі мені став симпатичним після того, коли газети подали вістку, що він оце вже в котрий раз видає величезні суми грошей на лікарні, для бідних дітей та для інших харитативних цілей.

Зайшов і вперше в житті побачив на власні очі справжнього, хоч і ледве живого, факіра. Сілкі лежить у скляній високій "труні", але вмирати не збирається, хоч ось уже 73 дні нічого і ніяк не їсть, лежачи на цвяхах. Його мета — пролежати в такому положенні 107 днів і тим побити світовий рекорд, відібраний у нього недавно одним іншим факіром. Сілкі — бразилієць з іменем індійського походження, бо ще змалку, втікаючи з батьківського дому, побував серед дикунів бразилійських пралісів, де й навчився факірства в одного з дикунів по імені, яке тепер собі прийняв. Насправді ж факір називається Аделіно Жуан да Сільва.

Він пару місяців тому одружився і свій "медовий час" проводить по-своєму, по-факірськи. Кожного дня лікар перевіряє загальний стан здоров'я Сілкі, тиснення крові і т. д. і, як не дивно, зарослий бородою ледве живий факір має нормальний фізичний стан організму. Тисячі людей вже побували в тім "бараконі", де за вступ платиться 20 крузейрів, збільшуючи з кожним днем суму в касі, з якої, хоч і велика частина йде самому факірові, Сілкі жертвує на добродійні цілі. Вчора, наприклад, він дав розпорядження (через невеличкий отвір-решітку в своїй "труні" зі скла)

передати на хворих дітей С. Павля 88 тис. крузейрів. День і ніч біля факіра сидять представники від преси та обслуговуючий персонал. Сама "труна" не тільки замкнена двома десятками замків, а й запечатана сотнею різних наклеюк від різних людей з підписами і позначками, так що говорити про якесь шахрайство навіть я не можу — надто недовірчивий до факірського "відводу очей" відвідувач.

Цікаво відмітити, що Сілкі — релігійна людина, і над головою має велику ікону Божої Матері, а обслуговуючий персонал роздає відвідувачам пам'ятки від Сілкі — картончики з текстом молитви до Св. Георгія (Жорже), в якій він просить свого Покровителя допомогти йому перенести фізичні недомагання, кличучи духові сили до перемоги над тілесними...

Іван Овечко

ЯК ОДЯГАТИСЯ "СТАРИМ ПАННАМ"?

Одна з читачок написала нам листа такого змісту: — Декілька моїх товаришок (ми всі біля сороківки) хотіли б знати, як повинні одягатися "старі панни" в наших роках? Одна з них ніколи не носить ясного плаща. Інша, минулого року купила собі ясно-синій костюм і зазнала стільки насмішок, що боїться тепер його одягнути. Більшість наших ровесниць одягаються в дуже темні, або й чорні кольори. Що ви думаєте про це?

— Що ми думаємо? Думаємо, що називати себе "старою панною" в 40 років — це значить боятися життя. Думаємо, що найкраще лікарство на комплекс меншевартості — це вироблення комплексу більшевартості. Тому слід одягатися як найелегантніше. Ми думаємо, що 40 років — це тільки двічі по двадцять років. Що це радше літо з повним розквітом природи, не самі тільки обіцянки весни. А ваше оточення сміється радше з заздрости. Як одягатися? В усі любі вам кольори, щоб радувати око й відзеркалювати сонце, яке у вашій душі. Які фризюри? Короткі, підрізані, бо вони тепер модні, бо вони гармонізують із теперішніми маленькими капелюшками. А найважливіше, подружки, забудьте про свій вік! Тому ви й уважаєтесь старими, що про нього думаєте. І смійтесь, смійтесь, смійтесь!...

ЩОБ НЕ ДІСТАТИ АЗІЙСЬКОЇ ГРИПИ

1. Вистерігайтеся простуди, 2. Не перепрацьовуйтеся, 3. Уникайте контакту з хворимн. 4. Малолітні діти, вагітні жінки і старші люди повинні рідше заходити до кін, великих магазинів тощо, 5. Дисенфікуюте собі горло, уста, мийте часто руки.

Якщо захворієте, покладіться до ліжка і прийміть звичайні лікарства проти простуди (антибіотики). Комплікації бувають рідкісними й по трьох днях майте надію повернутися до праці.

ПОМАРАНЧІ, КРОКОДИЛИ Й ПОЕТ ТРОЯНДА

**Екзотична, мріяна Флоріда,
Я твій гість, володар твій і раб!**

Так приблизно почав би свою поему про пан-американську пляжу відомий (усім своїм знайомим, що він їх до смерти зачитував своїми віршами) поет Свирид Троянда (псевдонім). Я його добре знаю, і тому ручаюсь, що почав би він саме так, або ж якось подібно. І я вам скажу, він має рацію.

Екзотична для всіх, крім туземних шоферів і порт'є, що ліниво позіхають під розлогими пальмами, очікуючи поживних гостей. Мріяна у різних ступенях (від виконання мрії шляхом натиснення відповідного гудзика — до усвідомлення, що легше вже досягнути царства небесного). Флоріда приймач тебе в розкриті обійми королівських пальм, як гостя, володаря або раба — залежно від того, наскільки спроможна ваша кишеня.

**Скільки ж у кишені у Свирида?
Вистачить для всіх твоїх
приваб?**

Справа в тім, що Свирид Троянда ніколи поняття не мав, скільки у нього в кишені. Могло бути тридцять, могло бути двадцять, а могло й десять. Хто хотів би і вмів би, міг би собі гарненько запускати руку в Свиридову кишеню й з того жити, а той і не відчував би, хіба що часом здивувався б, куди воно все йде? Тільки, як лишалося менше п'яти доларів,

поет ставав практичним, рахував центи і не марнував нічого. Тоді ви у нього і кводра не вкрали б! А від дня плати починалось те ж саме.

В Маямі поета Троянду прийняли за багача. Не те щоб за мільйонера але за такого, в якого грошей кури не клюють. Бачте-но, всі бідні йдуть до Флоріди автами. Багаті не хочуть возитися з автом, їм далеко зручніше користуватися таксівами. Наш поет авта ще в житті не мав, і приїхав у потязі. Вбраний він був теж безпретенсійно — досить сіренько, саме так, як одягаються люди з достатком, яким не потрібно рекламувати свої гроші фарбами своєї краватки.

**Вийшов з поїзду, подумав
хвилику —
Ну в який його податись бік?**

Біля станції все виглядало, як і в відному Чикаго: цистерни з сміттям, газолінові станції з намальованими рожами — ніби та газоліна їх чимсь нагадує! — паскудні крамниці, бездомні донжуани котячої породи — і ціла армія шоферів таксі, готових накинутись на здобич, ледве зробиш крок. Але за тим всім на обрії казково вирисовувались пальми...

"Так я вам одразу і дамся," — домовив мудрий Троянда і пішов собі їсти до стаціонарного буфету. Замовив собі яєшню, другу, третю (в поїзді довго не їв) і вже розщібався для четвертої, коли глянув — а біля нього

вже сидить один шофер. Ніби теж поснідати прийшов.

— Добрий день, північний друже.

— Галло, — обережно муркнув Троянда.

— Тільки но приїхали?

— Та це я так, проїздом.

— О, проїздом! Куди ж далі їдете?

Свирид затався. Куди вже поїдеш далі з Маямі? Хіба що човном до Куби! Шофер зрозумів, що на це реторичне питання відповіді не буде, і продав далі:

— Чи не одвезти вас куди? Я б вам показав, що треба і що не треба, і взяв би п'ять доларів на годину, не більше, хоч би ви самі мені більше давали. Йі-бо кажу те, що думаю.

"Ну що ж", — подумав Троянда, — "не він, так другий. Будь, що буде".

Може й дурисвіт який, а тільки Не дурний, як видно, чоловік.

За п'ять хвилин авто з чергоно-жовтою рекламою на спині вже возило Троянду по Маямі. Шофер не шкодував ази-ка:

— Цей острів, що носить ім'я гібіскових квітів, зроблений руками людськими. Простір тут продавався на гальйони, а потім куплену площу засипали землею і засаджували деревами та квітами. А отут жив король гангстерів Аль Капоне.

— Де, де? — зацікавився поет.

— Вже проїхали.

— То завертайте назад. Це ж наш земляк з Чікаго. Чи ж можна й саму персону побачити?

— Та ні, сказав же я, що цю віллу потім перекупила одна

благочестива американська сім'я. Великі гроші на публічності заробили!

**Як свої колись я видам вірші,
Може й я цю віллу ще куплю...**

Занотував собі "на мемо" Свирид Троянда.

— А це що за дерево, облуплене, як сорочаче яйце?

— Це, бачте, папірус, що на ньому колись люди писали, поки їм ще не потрібно було так багато писанини, як тепер.

Свирид спинився і сфотографував той папірус в дванадцяти позиціях, на чорно й на колір. Не те, щоб він був чимсь особливим — досить мізерне деревисько — але ж можна буде цим похвалитися, особливо ж панні Парасі і професорові Сліповидькові.

— А чому тут пальми цементом обмазані? Гусінь яка вредна?

— О ні, це не цемент, це саме дерево в такий панцир одягається, коли одсихають віті. І тільки одна порода себе так шляхетно тримає, найкраща порода — "королівськими пальмами" їх по-справедливості звуть.

Троянда з пошаною обходив їх величності королівські пальми і з усіх боків фотографував їх зелені корони, хоч на продаж було виставлено тисячі різнородних карток з тими пальмами. Такі повільно, як на добрий заробіток, обїжджало мамські закутки.

**А човни тут від чіказьких
гірші,
І цьому не пара кораблю,**

сконстатував наш поет, як проїжджали над пристанню. Корабель саме навантажував тури-

стів на рибну ловлю. За три долари вас могли возити цілу ніч у відкритім морі, з гарантією доброго улову. На пристані були виставлені зразки найбільш розповсюджених місцевих риб: снепер, макрель, тарпан, жидівська риба.

— Жидівська? — зацікавився Свирид. — Чому ж її так назвали?

— Хто знає...

— Хай я ще цю жидівську рибу сфотографую. О, тепер вже ідемо далі.

**Де ж бо помаранчі злотошкірі,
Де дівчат засмаглих водограй?**

проспівав собі під ніс замріяний поетик — і раптом побачив те і друге: у відкритім кіоску він вгледів дівчину із шкірою такого кольору, як і помаранчі, які вона продавала, а волосся її теж не далеко втекло від того кольору.

— Прошу почекати хвилинку, — сказав Троянда шоферові. Шофер поглянув на таксометр і посміхнувся задоволено.

Через півгодини наш поет повернувся з кислотою міною і кишечком солодких помаранч.

— Куди ж тепер? — запитав шофер. — Спинитись ще біля того кіоска?

— Ні, дайте я краще сфотографую того крокодила, а тоді вже везіть до якогось готелю.

**Та хоч як привітно зубки
шкірять,
Купиш помаранчі — і прощай.**

Поет почувавсь зовсім елегійно.

— Чи далеко до готелю?

— О, ми вже далеко від'їхали. До найближчого годину назад вертатись треба, хіба що ви хотіли б спинитись в motelі...

Але ні авта, ні вірної подруги для самотних вечорів поет Троянда не мав, тому повернувся назад до міста.

По дорозі ще сфотографували двох симпатичних крокодилів і кілька поважних папуг. Біля дівчат Троянда вже не зупинявся.

Шофер вірно й послужливо вибрав поетові недорогий і чепурний готель і, показуючи на таксометр, оголосив ціну, що морально й матеріально збанкрутувала бідлашого поета...

**Був твоїм володарем і гостем,
А тепер лишаюсь тільки раб —
Хоч бери плигай у воду**

**з мосту,
Хоч в печеру лізь тепер,
як рак.**

Отак розпочались флоридські вакації відомого всім своїм знайомим, поета славного — Свирида Троянди. Отак воно достоменно було, а як не було, то щоб мені самій довелося так поневірятись в тій помаранчово-крокодилячій Флориді!

А поки що я горда з того, що єдина і вперше в історії людства надрукувала вірш у журналі "Ми і Світ", хоч для того й довелося той вірш власноручно зарізати на дев'ять шматків. Віват поезія!

Ганна Черінь

ЩОМІСЯЧНИЙ КОНКУРС “МИ І СВІТ”

Пригадуючи всім нашим Читачам, що реченець надсилання відповідей на конкурс з місяця вересня минає 15 жовтня, подаємо далші три питання:

1. Хто є автором поеми “Давня казка”?
2. Скільки квадратних кілометрів має етнографічна територія України і скільки теперішня УРСР?
3. Хто є автором слів і музики нац. гімну “Ще не вмерла Україна”?

Дві найкращі відповіді будуть премійовані грошовими нагородами: **1 нагорода — 15 дол., друга — 5 дол.**

Нагороди уфундує наша широко відома фірма — магазин хатнього устаткування

ALPHA FURNITURE CO.

735 Квін Стр. Вест — Тел. ЕМ 3-9637 — Торонто, Онт.

Участь у нашому Конкурсі можуть брати всі Читачі журналу, — без огляду на те, чи хтось є передплатником. При більшій кількості правильних відповідей, нагороди будуть вильововані.

ОСТАННІЙ ДЕНЬ НАДСИЛАННЯ ВІДПОВІДІ: 20 ЛИСТОПАДА Ц. Р. РЕЗУЛЬТАТ ЖОВТНЕВОГО КОНКУРСУ БУДЕ ПОДАНИЙ У ГРУДНЕВОМУ ВИПУСКУ “МИ І СВІТ”.

ЮВІЛЕЙ УКРАЇНСЬКОГО ВЧЕНОГО

В місяці серпні 1957 заходом Ювілейного Комітету, який постав за ініціативи Австралійського Відділу НТШ, Т-ва Українських Інженерів і Кружка Союзу Українок, наше громадянство Великого Сіднею та Блектавну гідно відзначило ювілей 30-літньої інженерної і науково-педагогічної праці визначного українського вченого **п. проф. Павла Шулєжка**. Не буду докладніше описувати саме свято, про яке широко звітувала наша періодична преса, підкреслю лише, що воно випало дуже гарно при участі біля 200 запрошених громадян, які мали змогу оглянути більшість праць Ювілята в різних мовах, що були виставлені на окремому столі. Гості рівнож заслухали силу-силенну привітів на адресу нашого вченого.

Наших читачів напевно цікавить довідатись дещо з життя і студій Ювілята, тому подаю їх дуже коротенько, бо є надія, що свого часу появиться окрема монографія про проф. П. Шулєжка.

Павло Шулєжко народився в 1902 р. на Полтавщині. Середню освіту здобув в Черкасах. В 1927 р. закінчив Будівельний Факультет Інженерного Будівництва з відзначенням. На інженерних посадах працював у Донбасі і в Харкові. В 1929 р. переходить до Науково-Дослідного Інституту Громадських,

Промислових і Інженерних Споруд, де працює старшим науковцем до 1938 р. Його праці публікуються в тодішній фаховій пресі українською і російською мовами, значна частина з них була премійована. На особливу увагу заслуговують: "Будівлі із великих елементів", "Організація і механізація будівництва", "Пружні стійкості плит з урахуванням їх власної ваги", "Рівняння руху і рівноваги анізотрих плит, змінної цупкості".

В 1936 р. П. Шулєжко закінчує (з відзначенням!) фізикоматематичний факультет Харківського університету та витримав конкурсний іспит в аспірантуру Інституту і залишається при кафедрі механіки (теоретичної і пристосованої) для підготовки до професорської викладацької праці. Після трьох років аспірантури він здав усі належні іспити і захистив дисертацію на науковий ступінь кандидата фізико-математичних наук, який був затверджений Професорською Радою Інституту включно з наданням йому звання надзв. професора, що зчегри затвердила Атестаційна Комісія всесоюзного комітету по справах вищої освіти при Раді Нар. Коміс., що дорівнюється в англо-амер. докторові філософії. Працюючи в університеті, проф. Шулєжко написав кілька праць з теорії пружно-

сти, які були опубліковані в "Збірниках" Науково-Дослідного Інституту, а також в журналах "Вісник Інженерів", "Соц. Індустрія", "Прикладна Математика і Механіка" й інших.

Проф. П. Шулєжко рівночасно викладає також в Інституті підвищення кваліфікації інженерів, в промисловій Академії й Інституті Механізації та Електрифікації Сільського Господарства.

Під час 2 світової війни, 1943, проф. П. Шулєжко опинився з родиною на еміграції а по її закінченні обіймає катедру теоретичної і застосовної механіки УТГІ в Регенсбурзі, де як професор читав лекції з теоретичної будівельної механіки і якого напевно не забули бувші студенти його дисципліни, тепер читачі "Ми і Світ", що проживають по всіх державах нашого поселення, можливо здобувши дипломи інженерів і техніків..., бо найбільшим бажанням проф. П. Шулєжко було і є те, щоб якнайбільше української молоді вступало на науку до університетів, щоб вона пильно вчилася для власного і національного нашого успіху.

Слід згадати, що проф. П. Шулєжко навіть у невідрадних таборових умовах написав три наукові праці і два підручники для студентів: "Теоретична механіка ч. 1" і "Опір матеріалів".

До Австралії проф. П. Шулєжко приїхав в 1949 р., тут довелося зразу попрацювати на залізниці звичайним робітником, але це Ювілята не заломало на душі, навпаки, він дуже скоро опановує англійську мову, з часом одержує працю по фаху

як інженер в Гідротехнічній Дослідній Секції, а пізніше в Електричній Комісії стейту НСВ з осідком в Сіднеї.

Характеристичним є те, що нашого Ювілята цілком завзята козацька вдача — витривалість і послідовність щодо знання-студій, свого рода покликання та невсипуща працьовитість. І ось він знова пише дві наукові праці, одна з них була опублікована в австралійському "Журналі інженерів", яка зразу звернула увагу австралійських учених і вони запропонували проф. П. Шулєжкові зложити заяву про прийняття його до університету НСВ, з чого, очевидно, скористав наш заслужений і визначний вчений. Тепер він викладає в Сіднейському Технологічному Університеті (до речі, в Сіднеї на двох університетах студіює тепер до 30 українських студентів, багато студіює по інших стейтах в тамосніх університетах, а ще більше студіює по різних інститутах, середніх школах тощо) теорію пружности, теорію опору матеріалів, властивості матеріалів, а часом читає лекції для самих учених, що вже закінчили університет — "Аналітичні методи наближеного інтегрування диференціальних рівнянь, що мають застосовання в техніці".

За час праці в Сіднейському університеті проф. П. Шулєжко написав десять наукових праць із яких три надруковані в австралійських фахових журналах, дві в працях університету, дві в Англії, дві у ЗДА і одна в працях НТШ, дійсним членом якого є наш Ювілят, а тепер, по смерті д-ра Є. Ю. Пененського, став головою його

Австралійського Відділу, про який напишемо при нагоді іншим разом.

На протязі 30 років проф. П. Шулєжко опублікував більше 50 наукових праць і книжок, а тим самим збагатив українську науку.

На закінчення слід ще згадати, що праці проф. Шулєжка згадує цілий ряд сучасних учених у своїх публікаціях, а праці, які були вже опубліковані у ЗДА були темою доповідей на національних конференціях застосовної механіки в Урбана і Берклей — ЗДА. Також фахові реферативні журнали світу подали короткі замітки про праці нашого вченого, отже вченого світової репутації!

Проф. П. Шулєжко рівнож був учасником численних наукових конференцій, був нагороджений на конкурсі Весесозного Науково-Інженерного Об'єднання за свої дві праці в 1940 р., доповідав свої праці на конференції Української Академії Наук (предсідником її був ві-

домий фахівець теорії пружності академік А. Н. Динник) в Києві.

Проф. П. Шулєжко є членом Інституту Інженерів в Австралії, федерації викладачів університетів, Кваліфікаційного Комітету при Інституті Інженерії Австралії, Товариства Українських Інженерів в Сідней, Української Громади НСВ і т. д., при чому є дуже скромною людиною, щирою, а студентам завжди даром наперед роздає скрипти своїх викладів-лекцій.

Наш Шановний Ювілат є одружений з учителькою Ганною Дмитрівною, і в місяці липні ц. р. припала була 30-річна річниця їхнього подружнього життя, вони мають двох синів — молодший студіює на Сіднейському університеті також інженерію (вдача батька!).

Наша спільнота в Австралії рада, що має у своїх рядах такого визначного науковця (дай Боже їх побільше для нашого народу!) і громадського діяча.

ЧИ ЗНАЄТЕ...

...що в степах Центральної Австралії живуть медоносні мурашки, в череві яких збирається така кількість меду, що збільшиться воно до розмірів товщини пальця.

...що в Полінезії рік ділиться на 13 місяців, а час рахують не на дні, а на ночі. Кожна ніч в місяці має свою назву. Час дня і ночі визначають за станом сонця, місяця і звезд, а також по відливах і приливах.

СПИТЬ 13 ЛІТ

Пол Сова в Америці розпочав тринадцятий рік у сплячці. Хлопцеві йде вже 18 рік життя. Причини цього довгого сну лікарі досі не можуть відкрити.

Пол заснув на 5 році життя і до цього часу не промовив ані слова. Відживляють його лише рідкими стравами.

Батьки кажуть, що хлопець чує все, що до нього говорять.

ЛЬВІВСЬКІ КОРОЛЕВИ

Згадка про давній Львів ви-
чаровує в нашій уяві почот по-
статей, які вловити королівською
величчю та лицарською роман-
тикою — непоборного короля
Данила, його воєвничого сина
Лева I, могутнього короля Юрія,
геройського Лева II і дбайливо-
го Юрія-Болеслава. Всі ці вели-
кі імена являють собою силу та
гордість сімсотлітнього пре-
столюного города, якого герб —
у блакитному щиті золотий га-
лицько-володимирський лев у
відчиненій брамі під трьома
зубчастими вежами — говорить
про мужність і силу. Які ж, од-
наче, імена висловлюють красу
і розкіш цього повсякчас при-
манливого міста? Які постаті
були протилежністю до мужесь-
кої суворости володарів, уосіб-
ленням ніжності й лагідності?
Які жінки дали королівському
родові Романовичів любов, осо-
бисте щастя й талановитих на-
щадків? Тогочасні літописці пе-
редали нам досить скупі згадки
про жінок цього світлого дому,
але все ж й ті нечисленні рядки
пожовклих книг старовини вси-
лі оживити перед нашими очи-
ма почот королевих призабуто-
го Львова.

Мати королівської столиці

Анну, вірну дружку короля
Данила — основниці Львова —

слід уважати матір'ю цього го-
рода. В її жилах плила частин-
но українська, а частинно схід-
ня кров, — по матері, дочці по-
ловецького хана Котяна. Тесть
короля Данила — князь Мсти-
слав Удатний — ставив свою
дочку раз-у-раз у дуже важке
положення своїм змінливим на-
ставленням до зятя. Цей хороб-
рий воїн, якому доля призначи-
ла княжити в Новгороді, в Га-
личині й на Понизі, зумів про-
гнати з Галицького удільного
князівства займанчі угорські
війська, але він усе таки стара-
вся засісти на дідичнім престолі
Романовичів, допомагав Дани-
лові своїми хоробрими дружин-
никами, однак вступав і у про-
тивні свого зятеві заговори й
союзи. Королева Анна стояла
завжди незмінно по боці свого
подруга, ділила з ним долю й
недолю на престолі та на ізгой-
щині, в Україні й на чужині.
Крім Лева, першого престоло-
наслідника, подарувала йому
ще шість потомків. Року її
смерти не записали літописці,
але існують згадки, що вона
дожила коронації свого подру-
га 1253 р. в Дорогичині на ко-
роля.

Дочка Арпадів

Дружина Лева I — Констан-
ція — була дочкою угорського

короля Белі IV. Вінчання відбулося приблизно в 1247 р., тоді, як Лев I перебував на угорському королівському дворі. Для своєї подружки побудував він у Львові церкву в латинському обряді — добре відому львів'янам церкву св. Івана Хрестителя на Старому Ринку в Жовківській дільниці, що було незаперечним доказом на велику релігійну толерантність, яка панувала в цьому старокоролівському королівстві. В тій церкві й похоронено королеву. Констанція була першою дійсною королевою Львова, бо Лев I вибрав це місто на свою столицю і надав цьому своєму родові-одноіменникові герб, що зберігся по сьогоднішній час. Дехто думає, що саме Констанція була тією рушійною силою, яка вела Лева I в походи на Польщу, щоб засісти й на краківському королівському престолі. Це дуже можливе, бо вона, як нащадок угорських Арпадів, напевно одідичила розмах і гордість того роду. Її дочка, Анастасія, вийшла заміж за польського князя Земовита Добринського 1301 р. Констанція припала честь стати матір'ю найбільшого володаря своєї прибраної батьківщини — короля Юрія.

Княжна з Півночі

Дочка князя Ярослава Ярославича із Суздаля — Катерина, була першою дружиною короля Юрія. Він звінчався з нею десь у 1280 р. в Суздалі, отже ще перед вступленням на львів-

ський престол. У самому Львові не доводилося їй часто перебувати, бо король Юрій правив своєю державою переважно з Володимира, що, однак, не відбирає від Катерини гідності львівської королеви, бо її королівськість виводилася в першу чергу якраз від цього міста. Львів, як тогочасна столиця всієї Русі-України, мав вище становище, як столиці двох об'єднаних королівств Галичини і Володимирщини, — Галич, колишній престольний город і осідок нової митрополії, та Володимир, — резиденційне місто короля. Ім'я Львова утотожнювало не раз з іменем цілої держави й один еспанський чернець-подорожник з XIV століття називає в своїй "Книзі Знання" тогочасну Україну "Королівством Лева". Катерині не судилося продовжити династії, бо єдиний син її Михайло помер у дитячому віці. Про кінець життя Катерини немає ніяких згадок.

Мати лицарів

Друга дружина короля Юрія, Евфемія, була дочкою киявського князя Казимира та сестрою славного польського короля Володислава IV Локетка, який освободив свою країну від чеської займанщини. Вона теж перебувала переважно в Володимирі і їй припали найкращі часи, які тільки судилися королевим на золотокваному галицько-володимирському престолі. Панувала довго й щасливо та пережила свого подруга, який, за

словами великого польського історика Длугоша, "був муж мудрий, ласкавий і для духовенства щедрий, за його панування втішалася Руська Земля миром і славилася своїм багатством". Судьба не пощадила її синів, хоробрих лицарів, яких король Володислав IV Локеток у листі до папи з травня 1323 р. назвав "непоборним щитом проти татар". Вони згинули в дуже молодому віці. Лев II залишив королівство без престолонаслідника, а його брат, — волинський князь Андрій, одружився зі східноукраїнською княжною, але їхній син Юрій помер немовлям. Дочка короля Юрія, Марія, одружилася в 1309 р. з князем Тройденом I Мазовецьким і стала матір'ю останнього володаря держави Романовичів.

Остання королева

Юрій-Болеслав, син Тройдена й Марії, звінчався 1331 р. в Полоцьку на Білорусі з дочкою литовсько-руського великого князя Гедиміна, — Офкою, яку при хрещенні названо Евфемією. Цікаво відмітити, що всі галицько-володимирські королі, від Данила до Юрія-Болеслава, в протилежності до київських володарів, які часто вінчалися з королівними й князівними з далеких країн, залюбки одружувались з дочками сусідніх династій.

Останній володарині припала судьба куди суміша, як усім її попередникам. Дбайливого і талановитого володаря, її по-

друга, отруїло 7 квітня 1340 р. зрадливе боярство. Після цього вдова постриглася в черницю. Під кінець квітня того ж року станули під Львовом польські війська, які здобули старий престольний город і вивезли з нього королівський скарб — дві корони, володарський золотистий плащ, оздоблений золотом і самоцвітами престіл і золоті хрести, з яких один містив у собі кусень хрестного дерева.

На службі корони й родині

Середньовічні літописці й новочасні історики висловлюються з признанням і з подивом про зразкову згідливість і про незломний дух єдності серед королів і удільних князів Галицько-володимирського королівства. Серед потомків Романа Великого непомітні братні міжусобиці, родинні ворожнечі та союзи з іноземними монархами, які в XI і XII століттях розорали Київську Державу.

Це явище трудно пояснити, бо львівські володарі були з цієї самої кости й крові, що й київські, чернігівські, переяславські, володимирські й колишні галицькі, а їхні чужокровні сусіди були не менше грізні.

Старофранцузька мудрість каже "шукайте за жінкою!" і ця бистроумна думка пояснює державницьке наставлення й родовий змісл наших монархів з XII і XIII століть. Їхні дружини й матері, які переважно походили з родів, що визначалися відповідалністю за долю своїх

болодінь, були тією силою, яка в тиші родинного вогнища творила духовість синів і впливала на вчинки подругів.

У тіні твердинь давнього

Львова стоїть, отже, дорогий нашій пам'яті почот п'яти королівих, які віддано служили справі великого королівства і світлого дому Романовичів.

ЯЗВИ ОРГАНІВ ТРАВЛЕННЯ

Публікація цілого ряду праць медичних фахівців про клінічні й соціальні проблеми язв органів травлення, дає нам нагоду познайомити й наших читачів з головними моментами з цієї публікації.

Назва: "язви органів травлення" включає в себе — язву шлунка й язву дванадцятипалої кишки, себто язви, що бувають на шлунку й на першій частині тоїкої кишки, зараз же за шлунком, яка називається дванадцятипалою кишкою.

Часті прояви й поширення язви шлунка було трохи припинено від 1920 року, але випадки захворювання на язву дванадцятипалої кишки, яка буває переважно в молодих і середнього віку осіб, більш ніж подвоїлися між двома світовими війнами й її поширення далі зростає. На язву дванадцятипалої кишки хворіє населення всіх соціальних і професійних прошарків чи груп, зате язва шлунка мало поширена серед професійних груп і дуже поширена серед звичайних робітників. Язва дванадцятипалої кишки найбільше поширена: в лікарів, відповідальних і керівних осіб в індустрії й інших фахівців. Сільсько-господарські робітники мають тут особливо малий відсоток захворювання.

Язви органів травлення це

насправді хвороби чоловіків, бо біля 80% існуючих випадків захворювання є чоловічі. Жінки мають відповідний імунітет проти язв протягом їх років плідності, а особливо протягом їх вагітності, але цей імунітет значно спадає в клімактеричний період. Щорічна перевірка поширення язв органів травлення показує, що найчастіше ними хворіють чоловіки віком між 35 і 65 роками, коли то кількість захворювань дорівнює 3,2 на 1,000 осіб. Думка, що язви більш часто зустрічаються серед молодих чоловіків, не відповідає дійсності.

ПОШИРЕННЯ ЯЗВ

Язви органів травлення поширюються не тільки серед близьких членів тієї чи іншої родини, але й на інших людей, які кровно чи спадково не зв'язані з тими родинами.

У зв'язку з цією дуже важливою проблемою, недавно було пророблено цілий ряд дослідів і спостережень захворювань людей з різними групами крові. Ці досліді й спостереження показали, що особи з групами крові "А" і "В" менше піддаються захворюванню на язви, ніж особи з групою крові "О".

Справа в тому, що речовини всіх груп крові мають у собі мукіполісахарид, який назива-

ється "Н" речовиною. Ці мукополісахариди є у всіх тканинах тіла, включно з шлунковими соками, і мають захисну функцію від язв органів травлення, але що в організмах з групами крові "А" і "В" ця захисна функція більше ефективна, ніж в організмах з групою крові "О". Тепер ведеться широке дослідження над піддатливістю різних організмів захворюванню на язву дванадцятипалої кишки, в залежності від кількості присутнього мукополісахариду в слині. Ці досліди показують, що коли мукополісахарид не виділяється, то це теж збільшує на 45% можливість захворювання. Також перебільшена шлункова кислотність є одним з органічних факторів споріднених до язви дванадцятипалої кишки. Ця перебільшена кислотність у шлунку може бути або спадкова, або викликана довготривалим нервуванням чи харчовою стимуляцією.

ПОГІРШУЮЧІ ФАКТОРИ

Як уже встановлено клінічними дослідженнями: нервування, клопоти, журба, незадоволення, розслаблення, втомат, часте куріння і ненормальне харчування, можуть бути ознакою того — чи гостра язва, яка почалася з інших причин, стає вже хронічною. Ці згадані фактори не є початковими причинами захворювання, але важливими погіршувачами факторами. Язви органів травлення найчастіше зустрічаються й добре розвиваються особливо в тих, хто є надто чутливим і активним.

Сьогодні ми знаємо багато про язви органів травлення, але ці знання, а особливо причини

захворювання, ми часто нехтуємо. Спадковість і оточення є, очевидно, дуже важливими факторами в захворюванні, але виникає питання — чому такий великий зріст цих захворювань саме протягом кількох минулих десятиліть? Чи не криється деяка причина цього в їжі? Вже раніше, наприклад, було прийнято без доведення, що в їжі може бути якийсь "антилікувальний чинник", який діє проти лікування язви й доводить до хронічної язви дванадцятипалої кишки. Така гіпотеза виникла тому, що язва дванадцятипалої кишки має велике поширення по всій земній кулі. Наприклад, є факт, що в країнах південної Індії і південної Нігерії, де є головною пищевою корінь тапіока (крупя), язва дванадцятипалої кишки дуже поширена. І це є можливо, що певна кількість синильної кислоти в корені тапіока діє, як "антилікувальний чинник".

ЧИ КУРИТИ?

Ще немає доказів, що куріння спричинює захворювання на язву дванадцятипалої кишки і де-хто з лікарів не погоджується з тим, що куріння збуджує й активізує язву, яка вже почалася з інших причин. Проте є відомо, що куріння спричинює звуження менших кров'яних судин. Тому цілком можливо, що звуження кров'яних судин у стінках дванадцятипалої кишки, спричинене курінням, може стати одною з причин появи язви й її далшої активності. Є дуже багато лікарів, які вірять й доводять, що таке звуження судин є причиною хронічності язви органів травлення.

Але, минаючи ці незакінчені медичні дослідження в справі лікування язв органів травлення, ми можемо самі собі багато допомагати в профілактиці й лікуванні цих язв через унормоване й регулярне їдженя, а також, переставши зовсім курити, хіба тільки за виключенням — після їжі, і ніколи на-

перед не перейматися й не журитися запланованою роботою та її наслідками і старатися уникати нервування.

Коли б людство хоч частково дотримувалося цього режиму, то, правдоподібно, у великій кількості скоротилися б випадки захворювання на язви органів травлення. **І. Р-ний**

ЯПОНСЬКИЙ ТЕАТР

В салоні японської амбасаді в Парижі висять дві картини, які відразу притягають увагу глядача. Одна зображує молоді дівчину, намальовану в стилі модерного "магічного реалізму" мистцем Ітая, — а друга також молоді дівчину, але одягнену в кімоно і намальовану Кіокатою Кабураті в класичному японському стилі, ніжно і прецизно.

Контраст поміж тими двома картинами прекрасно ілюструє також протилежності, що проявляються тепер у японському драматичному мистецтві. "Но", що вийшло з буддійської хоральної музики, можна порівняти з античними трагедіями, натомість "Кабукі" нагадує популярні середньовічні ярмаркові представлення.

Прогрес в техніці, літературі і знанні виявляється скрізь також у театральному мистецтві. Захід пішов цьому на зустріч, прийнявши музику Шенберга, Стравінського, Гоннегера, Гіндемита і Далляпіколі до свого ліричного театру. Японія обновила свою "комедію", адоптувавши Камуса і Сартра, Еліота і Теннессе Вілліамса, Кльоделя

і Жіроду. Але опера далі не виходить поза Бізе і Моцарта, Верді і Вагнера. Тільки Ікума Дан пробує створити сучасну японську музику своєю "Срібною папугою", в якій збережений давний сюжет старовинних легенд.

Понад 250 "Но" втримуються в японському театрі вже від 500 років, тоді коли Захід зберіг тільки декілька античних трагедій (Софокль, Есхіл).

В Японії "Но" і "Кабукі" ніколи не переривались. Вони збереглися майже в тій самій формі з персонажами включно.

Від деякого часу японські драматурги підпадають під вплив Заходу. Народжується зацікавлення Шекспіром і Чеховом, Фукада черпає натхнення в Еліо, Мішію Като не далекий від Жіроду, Йокію Мішіма від Кльоделя. Але все це вони підтягають до свого старовинного "Но".

Ще слід підкреслити, що в Японії нема поділу поміж театром і співом, як це є здавна на Заході. Отже вона не знає справжньої опери.

Всі японські п'єси (а також

фільми) характеристичні простотою, натуральністю і наївністю, а рівночасно вони визначаються й брутальністю. Отже Японії важко прийняти європей-

ські п'єси й опери в незмінному виді, натомість вони залюбки і з неабияким чаром пов'язують західну музику з мітами Далекого Сходу.

МАХБУБ ДЬЮНАІДІ ПРО УКРАЇНУ

Молодий індонезійський студент, Махбуб Дьюнаїді, мав щастя бачити недавно Україну. Після цього він написав такі зворушливі слова:

"Чудового дня, в понеділок, коли легкий, наче шовковий, вітерець торкався мого обличчя, нагадуючи приємну мелодію пісні, яку співала моя люба мати, коли мені було лише п'ять з половиною років, Неля, перекладачка, розповідала щось про Київ. Ми стояли разом на високому пагорбі, а Дніпро спокійно котив свої хвилі, ніби приборканий дракон з казок, які мені багато років тому місячними ночами розказувала бабуся, сидючи на бамбуковому стільці.

Дозвольте мені помовчати хвилинку, зараз я пригадаю... Хто раз, хто два, а хто й більше за свій шкільний вік, всі ми колинебудь побоювались вчителя, йдучи до школи. Пригадуєте, чому? Нерідко ми галяли свій час, дискутуючи, замість того, щоб вивчати географію. Так робив і я. Одного разу я повинен був вивчити увечері напам'ять назви всіх річок Ев-

ропи, але я не зробив цього. І коли в класі вчитель попросив мене показати на карті Дніпро, я показав на Дунай. З того часу він називав мене не інакше як крокодилом в сорочці.

І ось в цей чудовий день, в понеділок, я стою на березі Дніпра. Чи міг би уявити собі це мій любий вчитель?

Неля розповідала мені трохи згодом про вашого улюбленого Шевченка, невмируще ім'я якого в серці кожного з вас. В моєму розумінні великий поет — це той, хто звертається з своїм словом до людських сердець. Таким був Шевченко. Він був народжений Україною і для України. Його життя нагадує мені про його простоту. А простота — це корона правди. Тому що правда — це сама простота. Тому що найвища мета мистецтва — належати правді.

Знати Шевченка — значить розуміти саму Україну. Себелум менге нал мака так саджанг, — говорить наше прислів'я. Тобто: спочатку пізнаєм, потім любимо.

Я тепер знаю Україну і дозвольте мені любити її."

АПАРАТ, ЩО ПРИПИНЯЄ БИТТЯ СЕРЦЯ НА 20 ХВИЛИН

В Лондоні сконструйовано апарат, який припиняє биття серця на 20 хвилин. Це має винятково важливе значення під час операції серця. Досі можливим було затримати биття серця лише на 4 хвилини.

Новий апарат вливає кров до організму, забезпечує його киснем і удержує нормальну температуру тіла.

ЩО ГОВОРЯТЬ ПРО НАС ЧОЛОВІКИ?

Під час розмови двох приятельок я почула:

— Чн не знаєш, що він думає про мене?..

— О, я також хотіла б про те дізнатись!

Тасмницю, що саме чоловіки говорять про нас, постараємось висвітлити на підставі багатьох анкет, зібраних на цю тему. Бо ж знаємо, що неодну з вас, Любі Читачки, також турбує це питання.

Спеціально нас інтересує те, що чоловіки говорять про зовнішній вигляд жінки.

В першу чергу жінки повинні пам'ятати (у це вони не завжди вірять!), що чоловіки все бачать. Вони бачать новий і добрий макіяж лица, закримічують покручену на нозі панчоху, нову зачіску на голові чи прибрання на вазі.

Отже, перше: Вони бачать, хоч не завжди про це згадують.

Друге: Чоловіків багато більше цікавить краса їх жінок, як ви собі це можете уявити. Навіть вже жонаті, більше 30-ти років, живо цікавляться зовнішнім виглядом своєї жінки. Вони люблять, щоб жінка з їх оточення була гарною, — чи це буде їх сестра, чи мати, чи донька, чи дружина.

Додатні моральні й інтелектуальні прикмети ще більше підносять в їх очах жінку, якщо у неї ще й гарний, приємний вигляд.

А яку жінку уважають чоловіки гарною?

Таку, що становить гармонійну цілість, — коли в неї гарні постава, обличчя та волосся.

Постава найважливіше, чоловіки не люблять ні за грубих, ні за тонких жінок (бувають очевидно винятки). В кожному випадку, за груба жінка не може подобатися на сто відсотків. Вони часто говорять: як я жевився, вона важила на 30 фунтів менше.

Чоловіки люблять таких жінок, які дбають про себе і бороняться від надмірного згрубіння, але також не подобаються їм надто витончені й вихудлі лінії, наче в манекенів.

З якою ніжністю вони говорять, наприклад, про свою маму, якщо вона помимо свого віку залишилась стрункою й плеканою. Чоловіки завжди подивляють й респектують жінку, що в старшому віці добре виглядає.

Вони люблять плекане обличчя, чисту шкіру й легкий макіяж (мейк-ап). Не люблять надто темно мальованих лиць, але

завжди люблять натуральне опалення й до нього ясні суكونьки. Вони не є приятелями нігтів, що переходять в кігті, ні кредок до уст надто жовтих чи фіолетних, себто таких, що відбігають від натуральних красок.

А як з мальованням очей?

Це певне, що чоловіки не люблять підмальованих очей, але... очі, в які вони залюблюються, є завжди підмальовані.

Отже: макіяж очей? — так, але невидний!

Які ж зачіски люблять чоловіки?

В першу чергу, вони люблять чисте, гарне, здорове волосся, без огляду на те, який це рід зачіски. Це opinia всіх чоловіків, почавши від 18 аж до 81 року, без огляду на рід їх зайняття.

Подумаєте, що чоловікам, одначе, найбільше подобаються кокетки?

А чому ж відразу кокетство протиставити культурі чи інтелектуальному рівневі. Плекане обличчя аж ніяк не перешкоджує зробити докторат з філософії, чи закінчити медицину. Вимірювати свій стан, ніяк не заперечує присутності музикального або правничого таланту. Добре наложена шмінка ніяк не виключає добре вдержаної хати і дітей.

Чоловіки найбільше зайняті, переважані не раз дуже важкими справами, подорожами, інтересами, — завжди ще знаходять час на щоденне гоління, на регулярне відвідування фри-

КОСМЕТИЧНИЙ САЛЬОН ТА ПАРФУМЕРІЯ

ОЛЬГИ КОЛЯНКІВСЬКОЇ

в приміщенні фірми

Е. ДУМИН ЛТД.

552 Квін-Вест — ЕМ. 4-4726

поручає
всі роди кремів та парфум.

Представництво
світової французької фірми
"LANCOME"

У нас можна набуті креми та шмінки, пудру і кремки до уст великої української фірми з Монреалю

доктора В. А. Ониськова

БЮТИ СІЛ

Продаж продуктів "4711"

Всі продукти в цінах дуже доступних!

Для товстої шкіри й заневищеної маємо дуже добре лікувальне мило з рум'янку.

Окрім всіх продуктів для піддержання краси маємо прекрасні оригінальні французькі парфуми.

В косметичному салоні проводиться плекання лиця, масажі, електроліза, манікюр, педикюр, а також відбуваються усунування бородавок та малі косметичні забіги, які посереді виконує д-р М. ОСТАФІЙЧУК.

Посередництво у великих косметичних операціях.

КРАСА ЖІНКИ — ЦЕ НАЙБІЛЬШИЙ СКАРБ!

Чому й вам не стати кращою за допомогою виробів

BEAUTY SEAL

д-ра В. А. ОНИСЬКОВА

доктора хімії і члена французького Косметологічного Товариства в Парижі

Тут ви знайдете різні роди кремів, пудри, молочка, водички для відчищування шкіри, великий вибір кредок до уст та інші шмінки.

До купелі сіль та олива, які зм'ягчують воду й інші косметичні вироби.

Але передусім великий вибір кольонської води та парфум.

Усі ці продукти можна набути в косметичному салоні

„COLETTE“

О. Колянківської при фірмі Е. Думин С-ка

552 Квін Вест — ЕМ 4-4726

Висилка кремів на замовлення.

з'єра, на плекання себе в міру потреби.

І практика показує, що й ті жінки, які дуже зайняті, працюють або займають відповідальні становища, вони так само є більш методичні та краще плекані.

Такою є опінія чоловіків про

нас жінок у світі. Так само, мабуть, думають і українські чоловіки про українських жінок, а може інакше? Бо в одній канадійській енциклопедії, під рубрикою "Українці", подано, що чоловіки не є галантими супроти своїх жінок. Чи це правда? О. К.

ПОЛЯРНЕ СЯЙВО

В ніч з 21 на 22 січня ц. р. у Києві, Одесі та інших місцях України можна було спостерігати одне з чудових явищ природи. Різноколірні дуги — червоні, оранжеві, рожеві — переливаючись барвами райдуги, схопили значну частину неба. Це було полярне сяйво — яви-

ще, звичайне для півночі, але дуже рідкісне на півдні.

Полярне сяйво являє собою світіння різних газів у верхніх шарах земної атмосфери, звичайно на висоті 100 кілометрів і вище. Тут ми маємо, приблизно, таке ж явище, яке спостерігається під час проходження

електричного струму через розріджений газ.

Для досліду можна взяти скляну трубку, на кінці якої лаяно металічні пластинки (електроди). Якщо газ у такій трубці досить розріджений, то при проходженні через нього електричного струму, в трубці з'явиться мерехтливе світіння. Це — наслідок ударів швидколітаючих електронів (з яких складається електричний струм) по частинках розрідженого газу, який знаходиться в трубці.

Під впливом таких ударів різні гази по-різному світяться. Наприклад, газ аргон дає блакитне світіння, газ неон — червоне. Неоновими трубками широко користуються в містах для освітлення магазинів і реклам.

Наша атмосфера являє собою суміш різних газів. Вона, крім азоту і кисню, містить ще вуглекислий газ, аргон, неон, криптон, ксенон та ін. Чим вище ці гази знаходяться, тим вони більш розріджені.

На висоті 100 кілометрів і вище ступінь розрідженості такий, що під ударами швидколітаючих електрично заряджених частинок (електронів та ін.) газ починає світитися. При цьому кожний газ світлитиметься властивим йому кольором, внаслідок чого (якщо тільки світіння досить сильне, тобто число електрично заряджених частинок досить велике) виникає полярне сяйво.

Але звідки ж беруться електрично заряджені частинки, удари яких примушують світитися атмосферні гази? Виявляється, що їх постає Сонце. На поверхні і в глибині нашого денного світла, яке є величезною розжареною газовою

кулею, відбуваються грандіозні процеси, під час яких народжуються потужні потоки електронів та інших електрично заряджених частинок. Вони з величезними швидкостями викидаються у світовий простір. Частина з них вривається в нашу атмосферу викликаючи в ній різні явища, в тому числі і полярні сяйва.

Проте полярні сяйва спостерігаються, головним чином, у приполярних зонах обох півкуль. Це тому, що наша планета, маючи власний магнетизм, діє як великий магніт з магнітними полюсами, що знаходяться поблизу Північного і Південного географічних полюсів.

Електрично заряджені частинки, які вриваються в атмосферу, під впливом земного магнетизму відхиляються від початкового шляху руху і направляються в бік магнітних полюсів Землі. Ось чому полярні сяйва виникають близько полюсів. Різноколірні дуги і пучки променів, які переливаються і які видно на небі під час Полярних сьєв, зв'язані з напрямом дії магнітних сил Землі. Лише в тому випадку, коли енергія частинок настільки велика, що сила земного магнетизму недостатня для їх відхилення до полюсів, ці частинки попадають і в середні широти.

Але таких випадків буває дуже мало, тому полярні сяйва на широтах України спостерігаються порівняно рідко. Поява їх у таких широтах свідчить про надпотужні вибухи на Сонці, коли не тільки викидається велика кількість частинок, але й енергія цих частинок так само велика.

КИЯНИН — КОНСТРУКТОР ГЕЛІКОПТЕРІВ

Недавно українська преса повідомила, що наш земляк, киянин, інж. д-р Ігор Іван Сікорський з Нью Йорку, славний конструктор гелікоптерів "Сікорський", відійшов на емеритуру, далі, однак, залишаючись дорадником інженерної корпорації, що її сам zorganizував і був довголітнім керівником її інженерного відділу.

А ось що про нашого киянина розказують філателісти!

Маленьке князівство Монако, в серії марок "транспорт впродовж віків", випустило в 1953-54 р. червону трикутну марку за 1 фр., яка зображує зеленаво-оливковий гелікоптер на білому тлі. В лівому ріжку марки є напис "Гелікоптер воєнної флотії ЗДА — Сікорський" а на гелікоптері є назва моделю: "Г. О. 35".

Інж. І. І. Сікорський народився 25 травня 1889 р. в Києві. По закінченні середньої школи, студіював у морській академії в Петрограді і на Політехніці в Києві.

Молодий Ігор, захоплений іде-

єю гелікоптерного літання (його часто називають "батьком безкрилого літання") вже в 1910 році, на 21 році життя, побудував власної конструкції гелікоптер з мотором на 25 кінських сил, — ще дуже недосконалий, що формою дуже нагадував літаючий вітряк.

Під час першої світової війни він працював у Росії над удосконаленням військових літаків. По революції, на початку 1920 років, виїмігрував до ЗДА і вже в 1923 році zorganizував тут "Інженерну корпорацію Сікорський".

Розказують, що в рисунковій залі інж. Сікорського в кутку на столі постійно лежав проєкт гелікоптера, припнятий на рисувальній дошці. Поволі він цораз більше набирив конкретних форм. Вкінці, в 1939 році, інж. Сікорський сів за керму гелікоптера власної конструкції, який був уже настільки досконалий, що міг літати взад, уперед і в два боки. Ним зацікавилось військове командування, що закупило винахід і успішно пристосувало для вжитку власної і союзних армій. Під час другої світової війни гелікоптери "Сікорський" були на всіх альянтських фронтах. По війні перейняли його вже й англійці і в червні 1947 року продемонстровано в Англії справність його 4-особового гелікоптера "Вестленд-Сікорський", що

незабаром під назвою "Муха-дракон" поступив у серійну продукцію для англійської воєнної фльоти. При кінці 1952 року появилася вже 12 особовий модель "Вихор", який напевно не є ще останнім словом техніки в ділянці "безкрилого літання".

Гелікоптери, які не потребують спеціальних літунських майданів і мають доволі велику швидкість льоту (100 миль на годину) виправдали себе і під час війни, і в мирний час. Під час Корейської війни американські гелікоптери перекидали швидко і справно тисячі з'єднання різних родів зброї в найнедоступніші терени. Ними перевезено 22.000 поранених і вбитих з прифронтової смуги та з ворожого терену в запілля,

до лікарень. Вони виявились дуже зручними в рятунковій акції під час різних стихій: повінь, землетрус тощо. Згадати б хоч акцію англійських гелікоптерів в 1953 році під час повені в Голландії або численні рятункові акції в Альпах під час обвалу лавини.

Тож не диво, що нашого земляка, д-ра Ігора І. Сікорського, в квітні 1955 року, Інститут Механічної Інженерії в Лондоні відзначив високою міжнародною медаллю Джеймса Ватта за працю і досяги в ділянці розвою техніки.

Марку Монако з гелікоптером "Сікорський" треба зарахувати до групи неукраїнських марок з українською тематикою.

С. Гела

ХЛОПЧИК-ВОВЧА ЖИВЕ В ІНДІЇ

В одній індійській селянській родині живе хлопчик Парсрам, якого тому місяць знайдено посеред стада вовків. Він не вміє ні говорити, ні ходити, і поводить ся зовсім як звірина.

Любить сире м'ясо і п'є воду язиком з мисочки, як собачка. Кусасе всіх, хто попадеться.

Думають, що він пробув поміж вовками цілих шість років. Знайшли його індійські вояки в джунглі. Вони чимало здивувались, побачивши поміж вовками хude дитинча, що бігло на чотирьох ногах. Дитину передано до лікарні, а опісля її адоптував один браман.

Серед ночі хлопчик зривається і вис, як вовк. Ступенем умового розвитку хлопчик рівняється дворічній дитині.

Парсрам — це не перша вовча дитина. В Індії живе їх ще двоє. Один 60-річний старець, Ман Сінг, якого ще в 1905 році визволив від вовків англійський мисливець. У нього й досі здеформовані ноги й руки від бігання на чотирьох. Але найвідомішим є Раму, хлопчик років дванадцять, що його знайдено перед трьома роками. Він і досі перебуває в лікарні: п'є як звірина, їсть сире м'ясо і вис.

Дослідники кажуть, що вовки мають дуже розвинений материнський інстинкт. Можливо, що втративши власну дитину вони схоплюють інколи людське дитинча й адоптують.

КОЛИ АПЛОДУЮТЬ СУДДІ

— Опустити! — втретє сказав старший суддя.

І лише тоді атлет, наче згадавши про величезну вагу, застиглу на його витягнутих угорі руках, повільно опустив штангу. Важкий брязкіт стоп'ятдесятикілограмового приладу об поміст потонув у громі овацій. Здавалось, оплески піднімуть склепіння виставової залі "Експібішенбілдінг".

Навіть бувалі судді забули, що треба зберігати "олімпійський спокій", і аплодували разом з усією залю. Один з них так захопився, що виключив білу лампочку — сигнал про успішно виконаний рух. Але в цьому, мабуть, і не було потреби. Перемогу Ігоря Рибак зафіксував кожен з п'яти тисяч любителів важкої атлетики, які дружно, з таким ентузіазмом вітали українського спортсмена.

І це була оцінка не лише того, що зробив Ігор Рибак, а й того, як він це зробив.

Робота на помості цього двадцятирічного юнака відзначалась красою і витонченістю, що цілком гармонізувало з чудовою фігурою атлета, не спотвореною гіпертрофованими м'язами, з його обличчям світлим кучерявим волоссям і блискучими очима, які випромінювали радість.

...Ігор зацікавився атлетикою одного вечора, коли побачив у парку імені Шевченка виступи

найкращих штангістів України Івана Кириченка, Федора Осипи, Хасана Ягли-Огли та інших. Як впевнено підіймалась в їхніх руках штанга, виблискуючи нікелем! Які чіткі і довершені були всі рухи! Своєю будовою штангісти дуже нагадували Ігореві ті зображення мітичних героїв старовини, яких він змальовував, відвідуючи художню студію. Серйозно захоплені малюванням, Ігор, звичайно, не міг залишитись байдужим до такої яскравої демонстрації людської краси і сили, яку бачив на помості.

Але чи зможе він сам стати атлетом? Відповідь на це запитання дала брошура про ушавлених штангістів. Виявляється, чемпіони із світовими іменами були раніше звичайнісінькими юнаками і ніякою особливою силою не відзначались. Що ж, варто спробувати! Незабаром у дворі будинку, де жив Ігор, утворилася, як сам він жартома говорив, "спілка силачів". Підіймали все, що потрапляло під руку: каміння, штанки рейок, нарешті, саморобну штангу. Але настав час, коли товариші неспішно переступили поріг важкоатлетичної залі спортивного товариства. Серед атлетів Ігор впізнав Федора Осипу, якого бачив тоді в парку імені Шевченка. І раптом Осипа підійшов до нього.

— Що, хлопче, цікавишся? —

привітно спитав він. — Може, й сам спробуєш? Ану, підходь!..

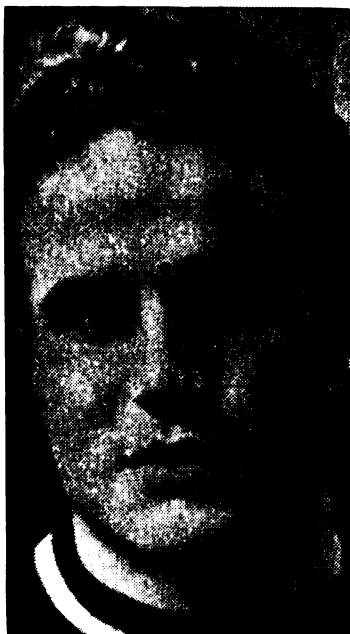
Ігор вперше на помості. Становно повторюючи рухи справжніх атлетів, він виконує жим і досить легко підіймає 65 кілограмів. Ще краще виходить ривок. Так, гімнастика і акробатика, якими юнак займався в школі, і заняття в "спілці силачів" не пропали марно.

— А непогано виходить, друже, — прозвучав голос тренера Івана Сегеди, який з інтересом стежив за першими спробами Ігоря. — Однак на перший раз досить. Якщо хочеш, прихоль.

Віднині важкоатлетична зала стала ще однією навчальною аудиторією восьмикласника Ігоря Рибак. Іван Сегеда був вдумливим, уважним і обережним вихователем. Часом, здавалось Ігореві, навіть занадто обережним. Адже він, Ігор, може підняти більше, стільки, що всі здивуються!..

Бажання "здивувати всіх" і спонукало Рибак виступити у змаганнях на першість області. Сегеда був проти цього виступу, але юнак так уперто добивався згоди тренера, що той, нарешті, капітулював.

Переповнена зала, яскраво освітлена сцена — все це не на жарт схвилювало новачка. Однак він досить успішно справляється з жимом і ривком. Тепер треба штовхнути 110 кг. А Ігор уже стомився. З великим зусиллям узяв він штангу на груди, зробив підсід. Тепер треба піднятися з вагою. Повільно, із зігнутою спиною, почервонівши від напруження, юнак став підійматись. І в ту мить, коли штанга вже зайня-

Ігор Рибак

ла потрібне положення, з зали почувся вигук:

— Ігор, кинь!

Це був голос батька. Ігор здригнувся, але штангу утримав. Результат був зафіксований. Та коли юнак ішов з помосту, обличчя його скривилось від болю: він травмував праву руку.

— Ну, тепер годі, — сказав батько. — Ос'я почитай, і в цій книжці говориться, що раніше вісімнадцяти років важкою атлетикою займатися не можна. І куди тільки дивиться цей твій тренер?

— Розтягнення бувають і в досвідчених спортсменів, — заспокоював тренер. — Щождо віку, то багато чемпіонів починали не пізніше від Ігоря. Інша справа — не варт поспішати.

Батько і тренер розсталися друзями, але один одного ні в чому і не переконали.

А через кілька тижнів Ігор Рибак знову з'явився в залі.

— Ну, як рука? — спитав тренер.

— Все гаразд, — весело відповів Ігор.

— А батько?

— І з батьком гаразд! Умовил..

Перша невдача не похитнула рішення юнака займатися спортом сильних. Пізніше не раз тренування завдавали йому прикростей. Бували тижні, місяці, коли результати не підвищувалися ні на грам.

— Не сумуй, Ігоре! — підбадьорював його Сегеда. — Знаєш прислів'я: "Все приходить до того, хто вмів чекати"?

І юнак терпляче ждав. Чотири роки повсякденних наполегливих тренувань, тисячі тонн піднятої ваги привели Ігоря до завітної мети — звання майстра спорту. Цей період збігся з іншими значними подіями в житті молодого спортсмена — успішним закінченням школи, вступом до Харківського медичного інституту. Медінститут обіцяв дати знання анатомії і фізіології, такі потрібні важкоатлетові.

Йшов час. Були і вдачі, і поразки. Нарешті, молодого майстра спорту побачила Варшава в дні фестивалю молоді. Ігор зустрівся на помості з неодноразовим учасником світових

чемпіонатів, єгиптянином Саїдом Гоуда. Це була зустріч гідних суперників, і завойована Ігорем у важкій боротьбі перемога відразу ж висунула його в ряди сильніших і дала право виступати на першості Європи в Гельсінках. Але тут несподівано захворів півсередньовагонок Федір Богдановський. Молодому харків'янині довелося замінити його в цій незвичній для себе ваговій категорії. Такі переходи з однієї категорії в іншу завжди важкі для атлета, а якщо це робиться раптово, труднощі подвоюються. Однак Ігор здобув золоту медаль чемпіона Європи.

І ось — Мельбурн. Ігор стоїть на помості перед п'ятитисячним різноплемінним натовпом під сліпучим світлом "юпітерів". Щойно головний секретар змагань Оскар Стейт оголосив його прізвище і заля вітально загула, побачивши вродливого юнака. Серце починає битися частіше чи від хвилювання, чи від жару "юпітерів" над головою. "Не треба так хвилюватися передчасно", — думає Ігор, але не можна подолати почуття ніяковості і неспокою.

Нарешті церемонія закінчується, і всі атлети йдуть у кімнату для розминки. Тут тісно і незручно. Метуться тренери й масажисти, пахне різними натираннями. Ігор дивиться на своїх противників. Наступна боротьба робить їх похмурими, зосередженими.

Початок змагань був для Рибак не вдалим. Легко зафіксувавши в жимі 110 кг, він бере 115 дещо гірше, але без будь-якого порушення правил.

Ігор знову підходить до штанги, знову бере 115 кг, але на

цей раз справді погано. Вага перемогла його, примусила надмірно прогнутися, здригнулися ноги спортсмена, і всі троє суддів відмітили червоним світлом невдачу.

Четверо атлетів вижали більше від Рибак.

— Не тужи, Ігор! Адже ти "король" ривка і поштовху. Там ти своє візьмеш! — заспокоювали друзі.

До виходу на ривок лишалось близько години. Ігореві захотілося залишитись самому, зібратися з думками. Він пішов у кімнату відпочинку і ліг на диван. Так, було над чим замислитися! Після першого руху він ішов на п'ятому місці. Попереду важка боротьба. Але ніколи ж до перемоги не вели легкі шляхи. Він повинен, мусить надолужити втрачене!.. Рибак рвучко підвівся і пішов на розминку.

У ривку картина різко змінилася. Рибак підходить до ваги так спокійно і впевнено, наче не було в нього тільки що невдачі. Чітко і надзвичайно легко підіймає він 112,5, 117,5 і 120 кг. Публіка захоплена. Навіть "жива історія" важкої атлетики, 75-літній секретар міжнародної федерації француз Гюло вражений:

— Чудово! Оце жураж (сміливість)! Оце стиль!

Атлети приступають до поштовху. Поштовх — улюблений

рух Рибак. Володіючи тонким м'язевим чуттям, він завжди виконує цей складний рух бездоганно. Але тепер Ігореві потрібні особлива чіткість, виняткова чистота рухів і, головне, спокій.

Ігор блискуче штовхає 142,5, а далі 147,5 кг. П'ятитисячна аудиторія гаряче вітає його з перемогою. Адже цей результат виводить українського спортсмена вперед і забезпечує йому звання олімпійського чемпіона.

Рибак не залишає сцени. Він просить поставити на штангу 150 кг. В залі встановлюється напружена тиша: невже візьме? Атлет повільно підходить до штанги. Губи міцно стиснуті, очі набули якогось сталевого блиску. Рибак нахиляється, охоплює гриф сильними пальцями і раптом робить такий неймовірний рух, що штанга, подібно величезному птаху, звисається над головою.

І тут-то й стався випадок, яких небагато було в усій історії важкоатлетичного спорту. Разом з залем несамовито зааплодували захоплені судді, забувши про свої обов'язки, про симпатії і антипатії, про необхідність зберігати спокій — про все на світі, крім цього прояву волі і майстерності, свідками якого вони щойно стали.

А Ігор, наш харківський атлет, стояв на помості, залитий світлом "юпітерів"...

ОБІД В КОРОБЦІ ВІД СІРНИКІВ

В Англії опрацьовано спосіб приготування синтетичних обідів, що мають замінити обіди, приготовлені з свіжого м'яса та овочів. Цікавим є те, що відживча вартість таких обідів, як твердять винахідники цих потрав, є вища від обідів звичайних. Сконденсований суп матиме вигляд пілюлі (таблетки), а обід з трьох страв можна вмістити в коробці від сірників.

ПАНАМЕРИКАНСЬКІ ІГРИЩА В ЧІКАГО

Паралельно до всесвітніх Олімпійських Ігрищ, — країни західної півкулі зорганізували власні ігрища під назвою: Пан-американських. Сьогодні вони уважаються другим по величині спортивним фестивалем молоді і подібно як Олімпіади відбуваються що чотири роки. Охоплюють майже всі олімпійські спортові конкуренції, а саме: легко та важкоатлетику, водні спорти, наколесні перегони, фехтування, футбол, кошівку та бейсбол. Бере в них

участь 1500 до 2.500 атлетів. Завданням Ігрищ є затіснити дружні взаємини між країнами т. зв. західної гемісфери та приготувати їхню молодь до всесвітніх Олімпійських Ігрищ.

Перші Пан-американські Ігрища відбулися в 1951 році в Буенос Айресі (Аргентина). Другі були в Мехіко Сіті (Мехіко), а треті — в 1959 році мали відбутися в Клівленді (ЗДА). Але з уваги на фінансові труднощі організатори зреклися всіх прав і віддали свої повновласти Пан-

Фрагмент центру міста Чикаго

Один з гігантних стадіонів у Чикаго, де відбуватимуться Панамериканські ігрища

американському Олімпійському Комітетові, який з-поміж нових претендентів вибрав два міста: Сао Павлю (Бразилія) і Чикаго (ЗДА). На надзвичайному засіданні в днях 3 і 4 серпня ц. р. в Сан Хозе (Коста Ріка) вирішено дорогою голосування (13 проти 6 голосів) віддати організацію Ігрищ на 1959 рік Чикагові.

Цей вибір піддержали на місці три присутні чикагські делегати, а крім цього посадник

Чикага — Річард Дейлі, довідавшись про це рішення, виголосив негайно промову, в якій в імені населення міста висловив радість з цієї особливої почесності та готовість докласти всіх сил, щоб гідно продемонструвати перед молоддю всього світу братерську приязнь народів Південної Америки, згідно з засадами демократії, спортової честі і невмірущої олімпійської ідеї.

ПОРАДИВ

Йй не сподобався її ніс. Пішла до лікаря і питається, скільки коштіватиме естетична корекція.

— 300 доларів, — сказав лікар.

— 300 доларів? — Це страшно! А не могли б ви, пане докторе, порадити мені щось дешевше?

— Дешевше? О так: в'їдьте своїм автом на придорожній стовп!...

УКРАЇНА

20.000 народу на посвяченні пам'ятника Шевченкові. — Коли недавно відкрито пам'ятник Тарасові Шевченкові в селі Шевченковому (жол. Кирилівка), Ольшанського району, Черкаської області, то зійшлося близько 20.000 народу з цілої Черкащини. Триметрову бронзову скульптуру Кобзаря створили скульптори Вронський і Олійник.

Виставка китайського мистецтва в Сумах. — В Сумах відбулась виставка китайського мистецтва: живопис, різьба в дереві, грав'юри, плякати, вишивки на шовку.

Югославський камерний концерт у Києві. — Три концерти дала у Києві оркестра загребської радіовисильні, що виконувала твори клясиків західно-європейської музики.

Відкриття пропам'ятної таблиці Стеценка. — В селі Квітки, Корсунь — Шевченківського району, Черкаської області, урочисто відкрито пропам'ятну дошку на будинку, де 75 років тому народився і провів свої дитячі роки видатний композитор Кирило Стеценко.

Виступ чеських артистів. — У київському театрі музичної комедії виступили артисти чехо-словацької естради, що виконали пісні і танці.

Концерт Гріга в Миколаєві. — У Миколаєві філармонійна оркестра виконала концерт, якого вся програма складалась з творів великого норвезького композитора Е. Гріга.

"Земля" не сходить із сцени. — Вже 11 рік не виходить з репертуару драматичного театру в Чернівцях п'єса "Земля" за повістю О. Кобилянської. Театр поставив її вже понад 200 разів в різних містах України.

Німецькі артисти в Донбасі. — В донбаських містах Старокраматорську, Сталіно і Горлівці виступили з концертами німецькі артисти — скрипач Шерцер і піаністка Андер.

Впродовж пів року 40.000 людей відвідало Шевченкову могилу. — Понад сорок тисяч людей побували цього року на могилі Кобзаря, вшановуючи його світлу пам'ять. Серед відвідувачів було багато гостей із закордону.

Нові міста доступні для туристів. — Досі туристи могли побувати в Україні тільки в містах: Київ, Одеса й Харків (виїмково й інші на тій трасі). Тепер відкрито для них також Львів, Ужгород і Чернівці.

ЕМІГРАЦІЯ

Проф. В. Кубійович в ЗДА і Канаді. — До ЗДА і Канади прибув на короткий побут проф. Володимир Кубійович, наш великий вчений географ, генеральний секретар НТШ і головний редактор Української Енциклопедії. Свою поїздку відбуває проф. Кубійович саме у наукових і видавничих справах. Численні осередки української еміграції матимуть змогу зустрітися з проф. Кубійовичем і послухати його доповідей.

Науковці на міжнародному конгресі. — В днях 25-31 серпня відбувся в Гайдельбергу міжнародний конгрес літературознавців, якого темою були форма і стиль літературного твору. З українських вчених взяли участь у конгресі: проф. д-р Дм. Чижевський з Гайдельберзького університету, д-р В. Свобода з Лондонського університету і д-р Яр. Рудницький з Манітотського університету.

З'їзд українського воцтва у В. Британії. — В днях 26-27 жовтня відбудеться в Бадфорді (Англія) — в роковини Першого Військового З'їзду 1917 року, — з'їзд українського воцтва В. Британії. Крім офіційної частини, відбудеться також концертна програма з участю хорів і балетів та мистецька виставка.

Українці на конференції в Італії. — В конференції міжнародного інституту "Росміні", що відбулася в Больцано (Італія) та якої темою було "Вартості і проблеми європейської культури сучасності між Заходом і Сходом", брали участь проф. д-р Іван Мірчук (від УВУ) і як гість п. Ярослав Стецько. Конференція відбулася в днях 24 серпня до 1 вересня.

Міністер Старчевський і губернатор промовляли на конвенції. — Канадійський міністер праці українського роду Михайло Старчевський (Стар) і губернатор стейту Мічіген Вільямс промовляли на конвенції Ліги Української Молоді Північної Америки, що відбулась в Дітроїті в днях 31 серпня — 2 вересня. Вони закликали зберігати як велику цінність укра-

НА ШЛЯХУ ЖИТТЯ

Помер. — Григорій Скегар, 66, доктор дентистики, фільмовий технік (студії Діснея), автор декількох книжок, журналіст і кореспондент багатьох українських часописів, в тому числі й нашого магазину (пом. 31 серпня, пох. 4 вересня в Лос Ангелес, ЗДА).

Помер. — Дон Мікельанджельо Аккомасо, 71, восьмий наслідник св. Йосифа Коттоленго, який перед 130 роками заснував інститут для невилічливих умово і фізично хворих. Сьогодні в самій Італії є 90 Коттоленго інститутів, що опікуються цими нещасними. Центром їх є Торіно, — справжнє місто хворих.

їнську культуру, що займає важливе місце в культурній скарбниці світу.

Відкриття української середньої школи у Вінніпегу. — У Вінніпегу відбулося посвячення будинку першої української середньої школи в Манітобі ("гай скул") для дівчат, що нею заряджуватимуть Сестри Служebницї. В урочистості взяли участь Митрополит Кир Максим Германюк, архієпископ Вінніпегу, багато духовенства, а також прем'єр-міністер Манітоби Д. Кемпбелл, сенатор українського роду Василь Вал і багато інших високих гостей.

ЗдвиГ СУМ у Бельгії. — У Бельгії відбувся здвиГ СУМ, присвячений 40 літтю української національної революції. Учасники пішли походом вулицями міста Намюр і зложили вінець на могилі Невідомого Воєка.

СССР

Міжконтинентальна ракета. — Багато шуму наробило в світі повідомлення про те, що в СССР випродуковано міжконтинентальну ракету. В ЗДА осягнуто майже те саме, але СССР перший поспішився про це повідомити і використав своє технічне досягнення, як великий пропагандивний аут. Советський журнал "Гудок" подав деякі деталі про ракету: Вона довга на 30 метрів, без крил, і має форму гарматного стрільня, може досягти швид-

кості 20.000 кілометрів, потрапляє в ціль з докладністю відхилень на 10-20 кілометрів, має в собі вмонтовану гідрогенну бомбу і може попасти в кожне місце на землі. През. Айзенгавер, почувши про всі ці прикмети советської бомби, сказав тільки: — Не всі советські повідомлення в минулому були правдивими!

Маневри, яких не бувало. — В Арктиці відбулися найбільші досі маневри советської фльоти, в співпраці з літунськими і сухопутними відділами. Взяло

Один з американських фотографів підхопив момент, як Мікояно ласо споглядає на шинки у Відні (фото з "Тайму")

в них участь біля 500 воєнних кораблів різного типу і безліч літаків та підводних човнів. СССР в останньому часі дуже розбудував свою флоту, а зокрема різні роди підводних човнів, які можуть проїхати попід водою багато тисяч кілометрів, стріляти і випускати торпеди з-під води, перевозити атомові бомби тощо. Советський Союз має тільки одну слабкість: усі його моря є замкненими, за винятком Арктики, де взимку треба пробиватися крізь льоди.

Великі резерви золота. — Совети мають у себе запас золота, що його знатоки обраховують на 5-7 мільярдів доларів. Це найбільші грошові резерви в світі поза ЗДА. Завдяки невільничій праці мільйонів робітників, запас советського золота постійно росте, не зважаючи на головокружжя зброєвмі витрати.

Хрущовські "панські жарти". — Деякий час доля Молотова була невідома, аж ось недавно советська преса повідомила, що він іменований амбасадором в Улян-Баторі, столиці Зовнішньої Монголії, — країни, створеної Сов. Союзом й ізольованої від усього вільного світу. Кажуть, що це так Хрущову забаглось пожартувати з "гаспадіна Нет".

Хрущов ганить Сталіна, щоб приподобатись М. Рильському й Україні. — В одній із своїх останніх статей, що її надрукував "Комуніст", Хрущов розказує таке: "Мені на превелику силу вдалося захистити від нищівної критики такого заслуженого письменника, яким є Максим Рильський, за його вірш "Мати", сповнений глибоких патріотичних почуттів. Голов-

ним приводом для необгрунтованих обвинувачень проти Рильського і нападок на нього став факт, що в цьому вірші не було згадано Сталіна. І Каганович, який підлабузювався і все робив для роздування культу особи Сталіна, почав зображати Максима Рильського як українського буржуазного націоналіста. Треба сказати, що це могло призвести до тяжких наслідків і не тільки для літератури".

КАНАДА

Масовий вплив німців. — Широкою хвилею пливе до Канади еміграція з Німеччини. Кожного місяця прибуває пересічно 1500 німців. Від 1946 року приїхало вже до Канади 185.664 німецьких емігрантів.

Ростуть чужі капітали. — З кожним роком більшають закордонні інвестиції в Канаді. За останніх шість місяців закордонні підприємці закупили канадські акції на суму 553 мільйонів доларів. Цей вплив капіталу спричинив підвищення курсу канадського долара, що зчерги приносить великі втрати канадським експортерам. Уряд не може вартости долара обнизити, бо тоді потерпіли б канадські консументи в наслідок зросту ціи на всі товари.

Круппа цікавить канадське залізо. — Невдовзі побував у Канаді німецький промисловець Крупп, щоб зустрітись з Ітоном і обговорити можливість доставки канадського чавуну для заводів Круппа в Німеччині. Шведські копальні є на вичерпанні і Німеччині треба розглядатися за новими джерелами.

Всеканадійська виставка в Торонті. — Впродовж двох тижнів відбувалася в Торонті Всеканадійська Національна Виставка, що її оглянуло в цьому році 2,804.000 відвідувачів. У харчовому відділі виставляли свої продукти дві українські фірми: "Ессекс Пеккерс" (м'ясні вироби) і "Демстер" (печиво).

ЗДА

Ракета "Юпітер". — Советський Союз повідомив про вдалий експеримент з ракетою, яка може засягти кожний пункт на земній кулі. Йому відповіла Америка заявою свого міністра військових справ, що ЗДА передають вже для масової продукції ракету "Юпітер", яка легко потрапляє в об'єкт на віддалі 1500 миль. Цього досить, щоб з американських баз біля кордонів СССР збомбити всі важливі невральгічні центри Советського Союзу.

Конфедератам залишилися всього два воєни. — Американські конфедерати з часів Сецесійної війни мають уже тільки двох воєнів між живими: Волтера Вілліамса, 114 років, що живе в Густоні (Тексас) і Джона Селінга, 111 років, у Стенті (Вірджинія). Третій саме помер у Крістью, на 109 році життя.

Дещо статистики. — Американське інформаційне бюро видало для закордонного вжитку товсту книгу із статистичними даними про ЗДА. З неї можете довідатися, що пересічний американець з'їв минулого року: 19 і пів яблука, 163 і пів фунта м'яса, 9 фунтів масла, 8 фунтів маргарини і 265 яєць, 383 мільйон американських курей зне-

сли під час року 61 мільярд яєць. Є в довіднику також серйозніші відомості, як ось: Найгустіше заселеною державою у світі є Голляндія, де живе 858 людей на одній квадратній милі простору, за нею йде Японія з 624 мешканцями, Півд. Корея з 595 та Англія з 544 мешканцями. Найрідше заселеними країнами є Лівія (2 мешканці на одну кв. милю) і Канада (4 мешканці). В СССР припадає 23 особи на милю, а в ЗДА — 51.

Подано також у статистиці, що минулого року 858.186 американських громадян померло на недуги серця, 245.070 на рака, 40.660 згинulo в комунікаційних випадках, 53.690 в інших нещастях, 9.500 померло на улькуса і 7.620 було жертвами вбивств.

Нова "місс Америка". — Це Мерилін Елен Ван Дірбур, 20-річна студентка університету в Кольорадо. Бльондинка, зелені очі, висока на 5 стіп 8, важить 130 фунтів. Мріє закінчити студії, два роки попрацювати і в 24 роки вийти заміж. Свій успіх — як сказала — завдячує пасивному подружжю своїх батьків і тій прекрасній атмосфері, серед якої виросла з трьома, старшими за неї, сестричками.

Авто загрознiвшiе від війни. — Обраховано, що в усіх війнах, які вела Америка від 1775 року, згинulo 1,130.393 людей, а у вуличних комунікаційних випадках від 1900 року до 1955 згинulo 1,149,414 людей. — Ще яскравіше це виступає в числі пораниених осіб: в усіх війнах було пораниених біля 1,280.000 американців, натомість в одному тільки 1955 році зазнало по-

ранень на американських дорогах 1,350.000 чоловіків, жінок і дітей.

Чи виплатилася шкіра за виправу? — По школах південно-американських стейтів заподіяно чимало шкоди в зв'язку з акцією проти допущення муринів до спільного навчання. У школі Гетті Котон на 390 учнів був записаний тільки один мурин. Все таки цю школу здемольовано на 65%.

ОБ'ЄДНАНІ НАЦІЇ

Жінки й право голосу. — Є ще одинадцять держав у світі, де жінки не мають права голосу: Афганістан, Іран, Ірак, Йорданія, Лівія, Ліхтенштайн, Парагвай, Сан Маріно, Сауді-Аравія, Швейцарія і Ємен. В Єгипті, Гватемалі, Монако, Португалії і Сирії права жінок дуже обмежені. У 35 дальших країнах жінки користуються своєю рівноправністю щойно по 45 році життя і тільки в 34 державах вони в правах вповні зрівняні з чоловіками. Першою, що признала жінкам усі права була Нова Зеландія (закон з 1893 року).

Малія членом ОН. — Малійську Федерацію, яка тільки що дістала незалежність, прийнято однозгідно в члени Об'єднаних Націй. Після цього число членів ОН зросло на 82.

ЯМАЙКА

Жахлива залізнична катастрофа. — 1 вересня трапилася на Ямайці найбільша катастрофа, яку тільки знає історія залізничного руху в мирних часах: 9 вагонів поїзду вилетіло з ре-

Прем'єр Маллі Абдул Раман

йок, біля 200 людей згинувло і понад 500 було поранених. — Рекорд людських жертв все таки залишається за катастрофою в Італії 1944 року, коли то бомбами засипано тунель, в якому находився поїзд, від диму задушилося тоді 520 людей.

БРАЗИЛІЯ

Хай живе парламентаризм! — В парламенті провінції Алягоас (Бразилія) відбувалася завзята дискусія. Врешті трьох достойних послів — представників парламентарної більшості, схотились за останні аргументи —

автоматичні пістолі і посипали вогнем по лавах опозиції. Від кулі впав мертвий заступник лідера опозиції, Гумберто Мендес, а п'ять інших послів було поранених.

ФРАНЦІЯ

Пужад потерпів. — Основник французького "пужадівського" руху, що закликає не платити податків і спирається головню на дрібних підприємцях, П'єр Пужад, прибув до Орлеану на збори членів своєї організації. При цій нагоді хотів покласти вінець на могилі Невідомого Вояка. Але посадики міста заборонив цю церемонію. Коли пужадисти намагались продертися до могили силою, дійшло до зіткнень з поліцією, під час якого потурбовано й самого Пужада та його авто.

Двотисячліття французького "Льова". — Французьке місто Ліон відзначатиме, починаючи від 10 жовтня ц. р. до 10 жовтня 1958, двотисячолітній ювілей свого існування. З цієї нагоди будуть відкриті три нові музеї і відбудеться низка свят, ревій тощо.

НІМЕЧЧИНА

Перемога Аденавера. — Вибори з 15 вересня принесли велику перемогу християнській демократичній партії д-ра Аденавера, що дістала 50,18% з усіх відданих голосів і здобула 270 посольських мандатів (на всіх 497). Причин перемоги було дві: добробут, який дало Зах. Німеччині правління Аденавера, і небажання знати долі Угорщини, коли б вийшли з Німеччини альянтські війська, як цього бажають собі соціал-демократи.

Старенький, 82-річний Аденавер, підбадьорений успіхом, входить у новий чотирірічний період урядування, під час якого, як сам каже, багато чого зміниться в устрою світу.

Росте військова флота. — Зах. Німеччина має тепер 80 військових морських одиниць, в тому числі 60 міноносців, які перебувають під командуванням ген. штабу Атлантийського договору. Але інші кораблі вже будуються і незабаром Німеччина матиме 150 воєнних кораблів. Вони вивінувані наймодернішою зброєю. Деякі досягають швидкості 30 морських миль на годину.

ІТАЛІЯ

Терміти загрожують Венеції. — Префект Венеції визначив спеціальну комісію, яка має кермувати оборонною акцією проти термітів, які заатакували дубові й акацієві стовпи, що на них побудовані численні світової слави історичні палаци. Терміти, які появилися у Венеції перед трьома роками, загрожують тепер старовинному королівському палацові на пляці св. Марка, мостові Академії і домам вздовж Великого каналу.

Втрати Італії у світовій війні. — Італія втратила в другій світовій війні 310.000 вбитими і 135.000 пропавшими без вісті. З цього числа 82.000 італійців згинувло на території СРСР, головню в Україні.

Віддали тіло Муссоліні. — Тлінні останки тіла Муссоліні передано його дружині, яка похоронила його в спільній родинній гробниці в Кассіано, біля Предаппіо.

**Фото із зустрічі
Гітлера й Муссоліні
у Потсдамі**

ПОЛЬЩА

Америка будує амбасаду. — ЗДА запланували до 1960 року побудувати у Варшаві свою амбасаду, що буде складатися з трьох люксових будинків, які коштуватимуть 1,314.000 доларів. Зараз після того побудують ще один дім для вищих урядників амбасаді, що коштуватиме дальших 200.000 дол.

Моральний розклад. — Як інформує польська еміграційна преса ("Гłos Польскі") в Польщі панує тепер моральний розклад, ще небувалий в історії. Скрізь надужиття і злочинства. Ось декілька прикладів: Заступник голови "Ради Народовей" Щеціна був провідником банди, голова "Ради Народовей" Ломжі виправляв авантюри, вимажуючи зброєю, в аферу підкупств у Кракові змішані два

прокуратори і голова слідчого відділу, в Браняві вкрадено ціле влаштування щойно відновленого броваря, а в якогось селянина у Верушові — коня з возом, ровер і собаку, що всього того беріг.

Керівник департаменту — коляборант. — До Парижу виїхав на короткий побут керівник польського департаменту радіотелеграфного зв'язку із закордоном, Хоментковскі. Під час його візиту французька поліція просліддила, що він у Франції не вперше і що в червні 1945 року був засуджений французьким судом на досмертні важкі роботи та конфіскату майна за коляборацію з німецькими наїзниками. Хоментовського ув'язнено і передано до диспозиції військового трибуналу в Ліоні.

Урожай на гриби. — По обильних дощах, в польських

лісах появилось незвичайно багато грибів. Будуть ними засипані: світові ринки, зокрема кількадесят тонн сушених грибів ви експортують до ЗДА і Канади.

ЛІТЕРАТУРА

Повне видання творів Ю. Клена. — Старанням Фундації ім. Ю. Клена, що її головою є ред. М. Сосновський, та при фінансовій підтримці українського будівельного підприємства "Сейф Вей Контракшен Компані" вийшла перша книга (2 том) запланованого 7-томного видання творів Юрія Клена. Редактор видання Є. Маланюк, технічний редактор — син поета, В. Бурггардт-Клен. Перший випуск подає монументальну епопею — центральний і найбільший твір автора "Попіл імперій". Його ціна (349 стор. в твердій оправі) — 3.65 дол. Передплата на всі сім томів — 25 дол. Замовлення (тільки з готівкою) можна надсилати на адресу "Ми і Світ".

"Проліски" — альманах Рідної Школи в Клівленді, зредагований Колегією під керівництвом проф. Волод. Радзиковича. На 115 сторінках друку поданий огляд всього українського життя в Клівленді. Зразкове видання цього жанру.

Третій роман Франсуаз Саган. — 22-річна французька письменниця, ледве піднявшись після важкої автової катастрофи, здала до друку свій третій роман "За місяць, за рік". Друкують його в рекордовому для Франції накладі першого видання — 250.000 примірників. Франсуаз задумує вкортці

одружитись з директором паризького видавництва Гашет, 40-літнім Гю Шеллером.

МИСТЕЦТВО

Виставка Станіславського в Києві. — В Києві відкрилася виставка видатного польського маляра кінця XIX і початку XX сторіччя, Яна Станіславського (помер 1907). Майстер живопису, Ян Станіславський все своє життя був міцно зв'язаний з Україною. Народився на Київщині, де серед чудової природи пройшло його дитинство. Пізніше, вже будучи відомим, він часто приїжджав в Україну, де малював чимало пейзажів. Учнями Станіславського були українські малярі: І. Труш, М. Бурчак та інші. Виставка користувалась великим успіхом.

Вкрали скульптуру Дегаса. — В одній з галерій Монмартру (Париж) вкрадено статуетку долою світової слави маляра і скульптора Дегаса, що була одним із експонатів виставки модерного мистецтва. Її вартість — 5.600 доларів. Минулого року подібну статуетку Дегаса вкрали під час виставки в Нью Йорку.

КІНО — ТЕАТР

Фільм про нафту Альберти. — Голлівуд планує накрутити фільм з історії відкриття і початків видобутку нафти в канадській провінції Альберта. Можливо, що в тому фільмі виступлять і українські поселенці. Кручення почнеться ще цієї осені.

Міро Скаля-Старицький співав у Торонті й Монреалі. — Ми писали про нього і його

**М. Скаля-Старицький в ролі
Князя з Мантуї в опері Верді
"Ріголетто"**

мистецтво напередодні виступу і тому чотири роки вже "Ми і Світ", один з перших українських журналів, дав повну силуетку нашого сучасного незрівняного співака. Що ж можна ще додати? — Недавно один з французьких критиків, пишучи про другого нашого незрівняного мистця — М. Кричевського, налісав тільки одне речення: "Його акварелі блискучі, мов дорогоцінні камені". Такі ж і пісні М. Старицького!

Дісней фільмуватиме стрільців з Тамсвег. Наступний фільм В. Дісней накрутить в Австрії, над озером Тамсвег. Тамошнім стрільцям мало стріляти до якоїсь цілі на суші. Не вдовольняє їх також стрільня до викиненого в повітря диска. Їхній спорт, мабуть, єдиний у світі

своєю оригінальністю і прецизністю: викинувши диск у повітря, вони стріляють у воду так, щоб куля відбилася і потрапила в диск. Стрільці з Тамсвегу славилися вже в середньовіччі. Конкурси "стріляння у воду" стягають до Тамсвегу багато туристів.

Подружжя Василенків у Торонті. — До Торонта прибули на постійний побут Ростислав і Віра Василенки, пара відомих театральних акторів. Досі вони перебували в Аделаїді в Австралії. — Р. Василенко закінчив драматичну студію в Києві, опісля працював у театрах Києва, Полтави, Миколаєва і Василькова (театр класичного водевілю). В Німеччині організував власний театр в Інголь-

Ростислав Василенко

штадті, а згодом працював в театрі В. Блавацького. В Аделі-їді zorganizував Театр Малих Форм, що його мистецьким керівником був впродовж п'ятих років. Побіч нього завжди з успіхом виступала його дружина, п. Віра. Здобув собі славу п. Василенко також як прекрасний декламатор, що годинами тримає в напрузі слухача. Торонто матиме змогу вперше познайомитися з п. Р. Василенком на його власному Концерті художнього слова, що відбудеться 6 жовтня. Згодом почують його й інші міста в Канаді й ЗДА.

МОДА

Манекен, що важить 230 фунтів. — Маг Корну є явним запереченням загальної думки, що манекен мусить бути легенькою, як пух. Вона має 230 фунтів ваги і постійно працює як манекен в паризькому домі моди Түмен. Її виміри: 59, 48, 52, висота 5,8, величина одягу "56". Брала участь у показі моди на національній виставці в Торонті. В неї прекрасний гумор і багато енергії. Недавно zorganizувала Клюб огрядних жінок, що нараховує вже понад 1000 жінок з різних держав Європи.

Щось для вас, чоловіки. — Напрявні теперішньої чоловічої моди: вузькі рамена — без підкладів на раменах, реверси блузок — прості, пальта дещо коротші, як минулими роками.

Тільки двокольорове волосся. — За кілька років усі жінки носитимуть двокольорове волосся. Таку думку висловив міжнародний конгрес фриз'єрів, що відбувся в Лондоні. Заник-

не також майже зовсім довге волосся, бо воно перешкоджає жінці у праці.

НАУКА І ТЕХНІКА

Радіоактивний дощ в Швейцарії. — Швейцарська федеральна служба здоров'я вислала в серпні ц. р. до уряду перше звідомлення про радіоактивність у воді й повітрі. Це звідомлення, виготовлене спеціально призначеною урядом комісією, подає, що радіоактивність води й повітря зросли недавно, але цей зріст не мусить викликати тривоги, бо наявна пропорція їх не буде небезпечною. З другого боку радіоактивність дощу, при більшому зрості, можна вважати за нешкідливу, а особливо тоді, коли дощова вода періодично, протягом кілька років, вживається для пиття. Радіоактивний дощ, проникаючи в ґрунт, більшу частину своєї радіоактивності тратить, але цього не відбувається тоді, коли дощова вода зберігається на поверхні ґрунту, наприклад, у басейнах, резервуарах і різних водоймищах для зберігання дощової води. І тепер наукові дослідники працюють над тим, щоб знайти засіб до зменшення радіоактивності дощової води в цих водоймищах.

Синтетична пожива в 2050 році. — Професор біохімії Стенфордського університету, д-р Лак, обраховує, що в 2050 році на землі житиме біля 9 мільярдів населення. Основною поживою будуть тоді синтетичні продукти. Також уся рослинність морського дна помандрує на ідальні столи. Звірята, що їх тепер годується на м'ясо, му-

сцитимуть зникнути, бо самі вони ідять за багато.

Нова небезпека — оксид вугля. — Вчені, зібрані в Торонто на міжнародній конференції геодезії і геофізики, проголосили світові нову загрозу — оксид вугля, що занечищує атмосферу, видобуваючись з фабричних коминів і мільйонів автових моторів. При дальшому технічному поступі, кількість цього газу зростає за сто років на 20%. Матиме це наступні консеквенції: атмосфера поступенно буде ogrіватися, від цього розігрється наша планета, піднесеться температура на світі, почнуть більше топитися полярні льодовики, моря до сто років піднесуться на півтора метра і затоплять всі дотеперішні надморські міста.

Велика сила в одній літрі води. — Коли б усі океани були наповнені нафтою, вони не дали б світові стільки енергії, скільки дасть вода. Кожна літра води має досить водня, щоб випродкувати таку енергію як 265 літрів бензини. Води океанів вистачило б, щоб забезпечити людство енергією на три мільярди років. Ці відомості подав Герберт Йорк, директор лябораторії Лівермор при Каліфорнійському університеті, де ведуться дуже секретні праці над термоядерними проблемами.

Вчені безуспішно стараються витворити життя. — Советські вчені безупину мозоляться, щоб витворити життя у лябораторії. Недавно відбулася в цій справі міжнародна конференція в Москві. Московські фізики кажуть, що вони витворяють в лябораторії живу клітину за 30 років,

професор Кальвін з Каліфорнійського університету твердить, що — за кількадесять років, але рівночасно застерігається, що може бути й таке, що пощастить це аж за тисячі років.

Відкрили кислоту, що міняє вроджені прикмети. — Вчені з університету Сен Луї у Вашингтоні повідомляють про відкриття кислоти "дна", яка спроможна міняти вроджені прикмети: колір очей, ріст, расу тощо. Ця кислота є одним з найважливіших складників хромозомів і генів.

Субстанція твердша від діаманту. — Компанія Джeneralал Електрік повідомила про відкриття "боразону", — нової субстанції, яка є досі найтвердшою в природі. Її витворили ті самі вчені, які тому два роки витворили штучні діаманти. Випродкувано її під тисненням 1,000-000 фунтів на квадратний сантиметр, при температурі 3.000 ст. Фар. Боразон видержує температуру 4.000 ст., тоді коли діамант "спалюється" при 1400 ст.

Модель незрівняного літака. — Італійський інженер Джюзеппе даль Блянко презентував представникам преси модель свого "літака-корютяга". який досконаліший за всі дотеперішні машини. Винахідник каже, що його літак легко осягатиме не тільки бар'єру звуку, але й бар'єру горячі. Щоб літун і пасажери могли переносити цю шалену швидкість, передня частина літака буде відділена від задньої і буде крутитися на своїй осі, наче свердел. Це допомагатиме йому переборювати опір повітря. Винаходом зацікавилися дослідні кола ЗДА.

Боротьба із занецищенням повітрям. — В Дортмунді (Німеччина) заінстальовано на даху одного з модерних домів незвичайно складний і дорогий апарат, що мірятиме кількість пороку й диму в повітрі. Це перша така інсталяція в райнсько-вестфальському басейні, де повітря особливо занецищене. Апарат допоможе повести краще боротьбу з цією язвою, яка підриває людське здоров'я.

Телефон у літаку. — Американські повітреплавні компанії повідомили, що, пролітаючи біля Чикаго і Нью-Йорку, пасажери можуть вести телефонні розмови з кожною місцевістю Америки. Техніки стараються тепер поліпшити своє досягнення, щоб можна було користуватись телефоном під час усієї подорожі.

РЕЛІГІЯ

Митрополит Кир Максим в Європі. — Український католицький митрополит Канади, Владика Максим, відбув поїздку по Європі, відслуживши богослуження в Лондоні, Парижі і Відні. У Відні Впреосв. Митрополит взяв участь в світовому конгресі католицької преси (29 вересня — 1 жовтня), а опісля в міжнародному конгресі Свіського Апостолату в Римі (5-15 жовтня).

Українці Сан Павла будують храм. — Православна Українська Громада в Сан Павльо (Бразилія) викінчує будову храму св. Володимира Вел. В будову вкладено вже понад один мільйон крузейрів, що їх зложило тільки біля 500 вірних місцевої парафії УАПЦ. Чимало вкладено також власним тру-

дом. Автором проєкту будови є інж. архітект Михайло Нечитайло, а керівником будови — п. Іван Медяник. Міська управа Сан Павла висловила своє признание за цю будову, назвавши вулицю, при якій стоїть храм, "Українською вул.". На фоті храм у стадії будови (світл. І. Овечко).

АРХЕОЛОГІЯ

Дві тисячі років тому індіанці жили в Онтеріо. — Тоді, коли Юлій Цезар йшов походом на Італію, жили вже індіанці в південному Онтеріо. Археологам пощастило тепер знайти останки осель та скелети людей з-перед двох тисяч років.

На місці Харкова була вже оселя перед 7.000 років. — Двоє харківських школярів під час будівельних робіт, що проводилися в Харкові на провулку Руставелі, випадково знайшли скарб великої наукової цінності. Понад 220 предметів скар-

бу — знаряддя праці, різні прикраси, — охоплюють величезний період від неоліту (У-ІУ тисячоліття до Хр.) до ХVІІ ст.

МЕДИЦИНА

Нудьга й невідповідна пожива перепорою для довголіття. — Д-р Е. Борц з Джефферсон Медікал Каледж каже, що найбільшою перепорою для довголіття людей є те, що "молодих людей" у віці 65 років переводиться на безробіття, замість заставити їх працювати. Той вік вимагає, щоб людина дала з себе як найбільше позитивної енергії. Тоді вона могла б жити сто й більше років. Другим чинником є харчування. Було б на 50% менше недуг, коли б люди притримувались відповідної дієти.

Харчування й тромбоз (тромб). — Згідно лікарських публікацій, за останні тридцять років тромбоз дуже поширився, а особливо в Англії. Випадки смертності людей середнього й пізнішого віку, порівнюючи до того, що було в 1928 році, збільшилися тепер приблизно в десять разів. Головною причиною великого зросту захворювань людей на тромбоз — є зміна в харчах, а зокрема в збільшенні товщів. Збільшення товщу їмі спричинює зріст рівня холестеролу, чи вміщуючої в собі холестероль речовини, в крові, що веде до артеріосклерози — відкладання товщеної речовини в артеріях, включаючи й ті, які постачають кров до серця. Стінки цих артерій грубішають і самі артерії звужуються. Нарешті, кров'яний згусток, який може витворитися, затикає артерію і припиняє

постачання крові до серця, що й стає причиною смерті. Ми самі у великій мірі можемо цьому зараджувати й уникати тромбозу, постійно слідкуючи за вагою свого тіла, а особливо тоді, коли вже відчувається біль у серці чи тоді, коли вже починаються невеличкі атаки в серці. Якщо ваша вага вже є більшою за середню, порівнюючи до вашого віку й зросту, ви мусите негайно повернутися до нормальної ваги.

РІЗНЕ

Долари марсіян не цікавлять — В Баффало засновано спеціальний "Комітет світового порту Баффало", що на всіх довжинах радієвих хвиль проголосив премію 500.000 доларів, для першого марсіянина, який зголоситься в бюрі комітету. Комунікат передано на шістьох мовах і трьох діалектах. Марсіянин, що прибув би перед 1 жовтня, мав дістати ще додаткову премію в сумі 100.000 доларів. На заклик досі ніхто з марсіян не зголосився — значить, не цікавлять їх грошові премії.

Адреса. — Папуга, що її кликало "Пітер", втекла з клітки своєї печаливої власниці, пані Дороті Крозіє, на двірці в Честері (Англія). Якось милосердна душа зловила її і занесла до бюро товариства опіки над звір'ятами. Папуга весь час скигліла, плакала за рідним дахом. Врешті на деякий час замовкла, а потім крикнула: — Називаюся Пітер Крозіє, 2 Бідфорд Кловз, Еджвейр! — Адреса була докладна і так то Пітер віднайшов свою Дороті.

Літаючі тарілки за Гітлера. — Недавно видана в Мюнхені книжка про секретну німецьку зброю згадує також, що під кінець війни німці робили експерименти з "літаючими тарілками". Перша з них літала 14 лютого над Прагою на висоті 40-000 стіп і з швидкістю 1250 миль. Також мали німці в 1945 році 10 літаків, які могли стартувати прямо з землі. Випробувано також акустичні гармати, які могли вбивати людей головними хвилями на віддалі до 220 стіп. Ведено також досліді над автоматичною рушницею, якої кулі могли б міняти напрям льоту (для вуличних боїв). Працьовано також над спеціальною ракетою, яка мала перелетіти океан впродовж 35 хвилин. — Автором книжки є Люзар, що був директором технічного відділу гітлерівського міністерства війни, отже його інформації достовірні.

Люди живуть довше. — Пересічний вік людини є тепер 70 років, в 1975 р. буде — 75 років. Кажуть, що в кам'яну добу був пересічний вік всього 8-10 років, в старовину — 20 років, за римських часів — 25 років, при кінці 17 століття — 30 років, а в XIX ст. — 40-50 років. Вже в нашому столітті поступ медицини й науки підніс довжину життя на 20 років. Крайньою межею людського життя уважає теперішня медицина 110-120 років.

Вдячність. — Над одним португальським селом перелетів літак і рівночасно посипалися згори пакетики з цукерками. Біля кожного пакета була картка з написом: "За ваше добре серце". — Це одна літунка

з Касаблянки так виявила свою вдячність оселі, де її перед двома роками гостинно прийнято після того, як дефект мотору примусив її осісти.

СПОРТ

"Україна" — футбольний мистець Канади. — Змагання за чемпіонат Канади закінчилися 22 вересня ц. р. перемогою монреальської "України" над "Норт Шор" (Ванкувер) 2:1. Це вперше за останніх п'ять років мистець Східної Канади переміг чемпіона Заходу. "Ми і Світ" щиро gratує українським змагунам за цю велику перемогу.

ВІДГУКИ

Хто цей невідомий? — У вересневому числі нашого журналу, у філателістичній сторінці, було написано, що шведський філателістичний світ майже постійно репрезентує філателіст д-р Юрій Ф. Менцінський. Автор замітки, наш співробітник п. С. Гела, висловив здогад, чи не є цей філателіст з походження українець?

На це редакція дістала листа від нашої Читачки, пані Я. Винницької з Монреалю, з інформацією, що д-р Юрій Ф. Менцінський є сином нашого славного співака Модеста Менцінського. "Знаю від сестри покійного співака, пані Кришинської (жінки священика в селі Черниляві біля Яворова), — пише п. Винницька, — що М. Менцінський оженився зі шведкою і мав двох синів. Я бачила навіть родинну знімку, яку він з собою привіз, приїхавши в 30-их роках до своєї сестри в Яворівщину."

ПІДРУЧНИЙ ІНФОРМАТОР

ТОРОНТО

АДВОКАТИ — НОТАРИ

Л. В. Литвин, адв. нотар
575 Queen St. West,
Tel. EM 6-7040

І. Л. З. Гора, адв. нотар
1437 Queen St. West,
Tel. Off. LE 3-1211
Res. Dakville, Victor 5-1215

О. Данкович, адв.
Bay & Richmond Sts.,
Tel. EM 4-4767

McCulla William
(Василь Микуляк)
352 Bathurst St.
Tel. EM. 6-9651

ЛІКАРИ

Д-р С. Т. Більські
395 Roncesvalles Ave.,
Tel. LE 3-1613

Д-р А. Федина
386 Bathurst St.,
Tel. Off. EM 3-3661
Res. WA 1-1905

Д-р А. А. Ціглер
76 Roncesvalles Ave.,
Tel. LE 2-3054

Д-р А. ФЕДИНА
лікар, хірург, акушер
(напроти Вестерн Госпіталю)
386 Bathurst St.
Office: EM. 3-3661
Res.: WA. 1-1905

YARMEY CLINIC

314 Bathurst St., Toronto
Telephone EM. 4-7146

Directed
by
Dr. W. J. YARMEY

ОШАВА

Д-р Микола Остафійчук
178 Simcoe St. N.,
Tel. RA 5-9921

ОКУЛИСТ

Veteran Optical, J. S. Peck
Екзамінація очей і
лябораторія
974 Queen St. West
Tel. LE 1-5170

Адвокат і нотар

Л. В. ЛИТВИН

PHONE: EM 6-7040

575 Queen Street West (над "Аркою") — Toronto, Ont.

ОБЕЗПЕЧЕННЯ

Я. Онищук і С-ка
(також прод. реальностей)
333 Roncesvalles Ave.,
Tel. LE 4-4241

ПРОДАЖ РЕАЛЬНОСТЕЙ

J. BOYKO
Real Estate & Business
Broker
383 Roncesvalles Ave.
Toronto, Ontario
LE. 4-8821

**Великий вибір хат, бізнесів
і фармів.**

ХАТНЕ УСТАТКУВАННЯ

Alpha Furniture Co.
735 Queen St. West,
Tel. 3-9637

**Empire Furniture
& Appliances Co.**
668 Bloor St. West,
Tel. LE 1-4771

New York Furniture Co.
(J. Dichek)
634 Queen St. West,
Tel. EM 3-0519

Rochester Furniture Co.
423 College St.
Tel. EM. 4-1434.

ЕЛЕКТР. ПРИЛАДДЯ

Monarch Electric Co.
693 Queen St. West.
Tel. EM 3-0963

ЗАЛІЗНІ ТОВАРИ

W. H. Lake Hardware Ltd.
608 Queen St. West,
Tel. EM 3-3129

Lansdowne Hardware
С. Твердохліб
660 Lansdowne Ave.
Tel. LE 1-0590

АЛЮМІН. ДАШКИ

**Kool Lite Aluminium
Awning Co.**
176 Norseman St.,
Tel. RO 7-1441

ПРОДАЖ АВТОМАШИН

Dundas West Motors
902 Dundas West, EM 4-6663
продає, купує, обмінює всяко-
го роду автомашини
(інформ.: Ткаченко)

НАПРАВА АВТ

Parkway Auto Body Repairs
1974 Dundas St. West,
Tel. LE 1-1227,
Res. BE 1-2830

СТОЛЯРСЬКІ МАЙСТЕРНІ

King Woodworking Co.
M. Birep
вікна, двері, кух. кабінети
368 King St.
Tel. EM 6-1298, LE 4-1262

York Woodworking Shop
вікна, двері, кух. кабінети
57 Ossington Ave.
Tel. 5-7433

ВУГІЛЛЯ Й ОЛИВА

Д. Крайник
солідна й точна доставка
21 Lansdowne — LE 2-7161

ХЕМІЧНА ПРАЛЬНЯ

**Хемічна пральня і чищення
одежі, — Стан. Добош**
994 Queen St. West
Tel. LE 6-0282

ФАРБИ

Industrial Coating Co.
Українська фабрика фарб
Т. М. Бояра
840 Eastern Ave.
Tel. HO 6-3634

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

Baltic Movers
30 Dewson St. — LE 4-1403
перевозить у Торонті, а та-
кож в Гамільтон, Віндзор,
Лондон, Норд Бей, Су Ст.
Марі і т. д.

ПЕЧАТКИ-ДРУКИ

Ontario Stamp & Seal Co.
1693 Dundas St. West,
Tel. LE 1-6211

ДРУКАРНЯ

Українська Друкарня Альфа
(з нагоди 5-ліття існування
25% знижки)
1999 Dundas St. West
LE 4-3931

КНИГАРНЯ

Українська Книгарня Арка
також грам. плит,
радіоапарати
575 Queen St. West
EM 6-7061

ІСТОП. ПОРТРЕТИ

Meta
P. O. Box 371, Term. "A"
Toronto, Ont.

ФОТОГРАФ

College Studio
499 College St.,
Tel. WA 2-2507

КРАВЕЦЬ

Йосиф Кружель
убрання з англ. і канад.
матеріалів
2783 Dundas St. West
Tel. RO 7-6493

ПЕКАРНІ

Dempsters Bread Ltd.
1166 Dundas St. West
Tel. LE 6-1196

The Future Bakery
735 Queen St. West,
Tel. EM 8-4235

РЕСТОРАНИ

Unity Grill
Д. Курпак
708 Queen West, EM 8-0500
українські смачні страви

РЕСТОРАН П. НАУМЧУКА
VICTORIA GRILL

610-612 Queen St. W.
Toronto, Ont.

для вигоди Клієнтів поширив
своє приміщення.

**Смачна їда й пишаний
відпочинок!**

СОЛОДОШІ

Romen Bakery

Цукорня Н. А. Комарницьких
доставляє також до домів і
крамниць тіста, торти і т. д.
988 Queen St. W., LE 1-1930

БДЖІЛЬНІ МЕДИ

В. Зубик
фаховий пасічник
10 Radford Ave.
Tel. RO 9-7873

КОСМЕТ. САЛЬОН

"Colette"

(О. Колянківська)
552 Queen St. West,
Tel. EM 4-4726

М'ЯСНІ ВИРОБИ

ІВАН ПАВИЧ

поручає

смачні ковбаси, шинки
й вудженини

809 Queen St. W.
Toronto, Ont. — EM. 4-0658

ВИСИЛКА ПАЧОК В УКРАЇНУ

Е. Лопатинський, mgr. фарм.
(пачки і ліки)
Tel. LE 4-5087

СПОЖИВЧІ КРАМНИЦІ

Clover Farm - Dundas Market**Я. Хоростіль — Е. Іващук**

безпл. доставка товарів
1161 Dundas W. — LE 6-1464

European Market Grocer**Петра Гавришкевича**

3075 Dundas St. West

Tel. RO 2-5967

Roncesvalles**I. G. A. Supermarket****П. Божик**

413 Roncesvalles Ave.

Tel. LE 3-7811

МОНТРЕАЛЬ

Косметична лабораторія**"Beauty Seal"**

1571 Est. rue Beaubien

НЬЮ-ЙОРК

Книгарня "Арка"

книги, преса, пластинки,

грам., рад. і телев. апарати

48 East 7th St.

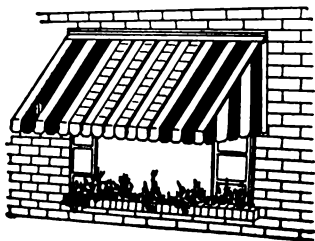
New York 3, N. Y., USA.

ПІДРУЧНИЙ ІНФОРМАТОР "МИ І СВІТ" — це найдешевші оголошення фірм і професіоналів. Оголошення до чотирьох рядків тексту коштує тут 20 дол. річно. В цьому вже врахована також річна передплата "Ми і Світ". Поміщені в кожному числі "Ми і Світ" вони служать актуальною інформацією Читачам, а фірмам дають запевнення, що їх адреси кожного місяця переглядають тисячі можливих клієнтів.

Для Читачів у нас ще й обіцянка, що при зрості "Інформатора" до 10 сторінок, "Ми і Світ" побільшиться на дальших сторінок 16 (без підвищення передплати). Отже ждемо від українських фірм зголошень до адресаря, а всіх наших Читачів просимо користуватися поданими адресами й апелювати, щоб кожне підприємство і кожний професіоналіст був в "Підручному Інформаторові" "Ми і Світ".

KOOL LITE ALUMINUM AWNING COMPANY

176 Nerseman St. — Toronto 18, Ont.

виробляє з алюмінієм
різноколірові дашки (криші)
над вікнами, дверми, літними
верандами, виставовими вік-
нами і т. п.

Ці т. зв. **Awnings and Canopies** на бажання заінтересованих можуть бути трьох родів:

- 1) **постійні**, що не рухаються,
- 2) **рухомі**, що їх можна відкривати і закривати, і
- 3) **рольовані**, що їх можна піднімати та спускати.

За інформаціями та зі замовленнями звертатися до співвласника цієї фірми **п. І. Лещина**.

Т е л е ф о н и :

Бюро: RO 7-1441
BE 3-3121

Мешк.: RO 6-4613

КАЖУТЬ:

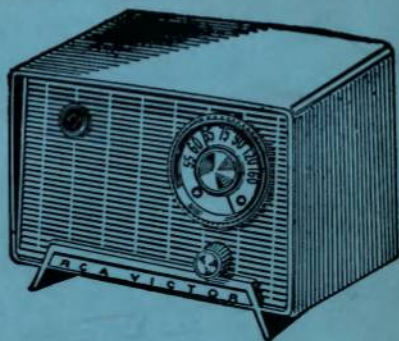
Штурм, Марконі й Левіс,
Тавропулос, Лещинські й Дейвіс
І земдяк наш Петро Кучер,
Що найкращий — це хліб "ФЮЧЕР"!

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

"БУДУЧНІСТЬ"
"THE FUTURE BAKERY"

735 Queen St. W. Toronto, Ontario

Щоб бачити
цілий світ,
ви до "Альфи"
лиш зайдіть!

RCA VICTOR 'NIPPER VI'

Model 21 C 210
The Harrisons
Deluxe

НАЙКРАЩІ ТЕЛЕВІЗІЇ

RCA VICTOR

знайдете у фірмі

ALPHA FURNITURE CO.

735 Queen St. W., Toronto, Ont.

Tel. EM 3-9637